

Ліятгона

Спрямовує нас усіх до Ісуса Христа

ЦІННІСТЬ
КОЖНОЇ
ДУШІ Є
ВЕЛИКОЮ

СЛОВА ЗАОХОЧЕННЯ ВІД ПРОВІДНИКІВ

Завдяки покаяттю і хрищенню ми можемо
відчувати прощення і Божу любов,
сс. 8, 16

СЛУЖИТИ У В'ЯЗНИЦІ

Статті для тих, хто знаходиться в ув'язненні,
та про них, сс. 32, 36

Вестланн, Норвегія

Маленькі села рясно вкривають узбережжя Вестланна, округи на південному заході Норвегії, де також знаходиться Берген, друге за величиною місто в цій країні. Церква існує в Норвегії з 1851 року, коли відбулося перше хрищення.

4 564 членів Церкви

20 підрозділів

2 коли, 1 місяця

Навчатися разом

“Нам подобається, як посібник *За Мною йдїть* допомагає нам під час спільного вивчення Писань”, — каже Тор Мартін Ловстад, зображений тут разом зі своєю дружиною Тове. Вони є членами Бергенського приходу.

“Пам’ятайте, що цінність душі є великою в очах Бога”.

УЧЕННЯ І ЗАВІТИ 18:10

Виявляти співчуття ув'язненим і тим, хто постраждав від злочину

Жінка, якій трохи більше 20-ти років, збрала своє довге волосся у тугий хвіст. По всій ширині спини на її сорочці був відбиток *Ув'язнена*. Назвавши себе, вона приязно запропонувала мені називати її Еллою (ім'я змінено). Коли почалося церковне богослужіння у в'язниці, я міркував, чому вона у в'язниці і чому вона вирішила прийти сьогодні на церковні збори. Протягом наступних кількох годин я отримав відповіді на свої запитання.

Еллу було ув'язнено за продаж наркотиків. Вона стала залежною у віці 15 років, потім її кілька разів арештовували упродовж наступних 5-ти років. Тепер вона відбувала 7-річний термін. Ми проводили групове обговорення, присвячене нашій вірі в Ісуса Христа. Я запитав у Елли, що спонукало її прийти сьогодні на богослужіння.

Її відповідь була негайною. “Сестринство,— сказала вона.— Я— дочка Бога, а це— мої сестри, і це моя група Товариства допомоги”.

Від слів Елли мені на очі навернулися сльози, коли я думав про силу її свідчення і любов Бога до неї.

Упродовж років я мав можливість розмовляти з багатьма людьми, які перебувають чи перебували в ув'язненні. Багато з них намагаються змінити і відбудувати своє життя, керуючись вченнями Ісуса Христа. Під час тих розмов я зрозумів, що кожна людина може відкрити для себе вічний план Бога й відчути натхнення зростати.

У цьому номері журналу ви можете прочитати про те, як євангелія може благословляти життя навіть тих членів Церкви, які перебувають у в'язниці (див. сс. 32, 36). Цифрова версія цього номера також містить кілька особистих історій на цю тему.

Я сподіваюся, що коли ви будете читати, то відчуєте, яку любов має Бог до всіх Своїх дітей, і відкриєте для себе, яким чином можете виявляти більше співчуття тим, хто у в'язниці, їхнім сім'ям та іншим, хто постраждав від злочину.

Щиро ваш,

Даг Річенс

Керівник церковної програми зі служіння ув'язненим

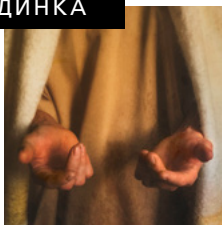
“Як чудово знати,
що Небесний Батько
любить кожну Свою
дитину. Ми дуже
цінні для Нього”.
—Брат Джен Е.
Ньюмен, с. 16

ШТРИХ

Офіційний журнал Церкви
Ісуса Христа Святих
Останніх Днів

Лютий 2021
том 24, № 2
Ліягона 17464

ОБКЛАДИНКА

Прийдіть до Мене,
художниця Єва Коле-
ва Тімоті

ЗМІСТ

- 6 Основи євангелії**
Бог сказав, щоб ми христилися
- 8 Дар прощення**
Старійшина Ніл Л. Андерсен
Спаситель прощає гріх усім, хто до Нього
приходить.
- 12 Голоси святих останніх днів**
Історії про віру від членів Церкви з усього
світу.
- 16 Цінність кожної душі**
Брат Джен Е. Ньюмен
Чому Господь цінує нас так високо?
- 20 Для батьків**
Ваша цінність є великою
Ідеї, які допоможуть використовувати
церковні журнали таким чином, щоб
благословляти вас і вашу сім'ю.

- 22 Як допомагати дітям готуватися до
хрищення**
Люсі Стівенсон Юелл
Допоможіть своїй дитині відчувати впевне-
ність, коли вона робитиме наступний крок
на шляху завітів.
- 25 Жінки у перші роки доби Відновлен-
ня**
**Елайза промовляла з повноважен-
ням**
Дженніфер Рідер
Епізоди з життя Елайзи Р. Сноу.
- 30 Принципи служіння**
**Служити тим, хто має фінансові
труднощі**
Як ми можемо допомагати у важкі часи?
- 32 Служити тим, хто у в'язниці**
Марісса Віддісон
Що ми можемо знати про тих, хто пере-
буває у в'язниці, і що можемо для них
робити.

Перше Президентство: Рассел М.
Нельсон, Даллін Х. Оукс, Генрі Б. Айрінг
Кворум Дванадцятих Апостолів:
М. Рассел Баллард, Джеффері Р. Холланд,
Дітер Ф. Ухтдорф, Девід А. Беднар,
Квентін Л. Кук, Д. Тодд Крістофферсон,
Ніл Л. Андерсен, Рональд А. Разбанд, Гарі
Е. Стівенсон, Дейл Г. Ренлунд, Герріт У.
Гонг, Уліссес Соарес
Редактор: Ренді Д. Фанк
Радники: Бекі Крейвен, Шерон Юбенк,

Крістіна Б. Франко, Уолтер Ф. Гонсалес, Ларрі С.
Кечер, Джен Е. Ньюмен, Адріан Очоа, Майкл Т.
Рінгвуд, Верн П. Станфіл
Головний директор: Річард І. Хітон
Директор редакції церковних журналів:
Аллан Р. Лойборг
Бізнес-менеджер: Гарфф Кеннон
Головний редактор: Адам С. Олсон
Помічник головного редактора: Раян Карп
Помічник з видавництва: Еніш С. Давіла
Редколегія: Девід Діксон, Девід А. Едвардс,
Метью Д. Фліттон, Гарретт Х. Гарфф, Джон

Раян Дженсен, Аарон Джонстон, Шарлотта Ларкабал, Майкл Р.
Морріс, Ерік Б. Мердок, Джошуа Дж. Перкі, Джен Пінбороу,
Річард М. Ромні, Мінді Селу, Лорі Фулер Соса, Чейкелл
Уордлей, Марісса Віддісон
Практикант відділу: Алайна Вангсгаард
Керівник художнього відділу: Теда Р. Петерсон
Дизайнери: Дженетт Ендрюс, Фей П. Ендрюс, Менді Бентлі, С.
Кімбол Ботт, Томас Чайлд, Джошуа Денніс, Девід Грін, Коллін
Хінклі, Ерік П. Джонсен, Сюзен Лофгрін, Скотт М. Моой, Алєні
Регер, Марк В. Робісон, К. Ніколь Уолкенхорст
Дизайнер-практикант: Келсі Фекрелл
Координатор з питань інтелектуальної власності:
Коллетт Небекер Он

Керівник видавництва: Аммон Гарріс
Видавництво: Айра Глен Едейр, Джулі
Бардетт, Хосе Чавес, Браян У. Джиджі,
Джинні Дж. Нільсон, Маррісса М. Сміт
Підготовка до друку: Джошуа Денніс,
Аммон Гарріс
Відповідальний за друку: Стівен
Т. Льюїс
**Відповідальний за
розповсюдження:** Нельсон Гонсалес
Поштова адреса: Liahona, Fl. 5, 50 E.
North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-
0023, USA.

36 Послання надії тим, хто перебуває в ув'язненні

Дуглас Г. Річенс

Ким ви є і як рухатися вперед з надією на Бога і Його зцілення.

40 Зберігати віру в похилому віці Благословення і випробування пізнього шлюбу

Крісті Монсон

Кілька історій та ідей щодо зміцнення шлюбу в будь-якому віці.

ЗА МНОЮ ЙДІТЬ

26 Учення і Завіти 10--19

Щотижневі статті, які допомагатимуть вам вивчати книгу Учення і Завіти.

ДОРΟΣЛІЙ МОЛОДІ

42 З методи, що допоможуть пристосуватися до змін у житті

Джоді Мур

Скористайтесь можливостями свого мозку, щоб долати тривожність під час змін у житті.

46 З надією рухатися вперед у часи несподіваних труднощів

Наталі Сміт

Колишня місіонерка виявляє віру в Христа, коли її плани ідуть шкереберть.

48 Ще більше для вас!

Подивіться, які інші статті в цифровому форматі опубліковано цього місяця для дорослої молоді.

ВСТАВКА З НОВИНАМИ З

Знайдіть статті, що стосуються вашої території Церкви; вставка, якщо вона є, міститься всередині *Ліягони*.

СТАТТІ, ЯКІ ІСНУЮТЬ ЛИШЕ У ЦИФРОВОМУ ФОРМАТІ

Ці статті можна знайти в цьому номері в Євангельській бібліотеці.

Коли ви не знаєте, що сказати

Ед Хант

Безмежна благодать

Емілі Белл Фрімен

ЗНАЙДІТЬ БІЛЬШЕ

Шукайте номери журналу в аудіо, цифровому та друкованому форматах на сайті **liahona.ChurchofJesusChrist.org**.

Там ви також можете поставити запитання, написати відгук і поділитися історіями.

Крім того, ви можете послати нам листа електронною поштою на адресу: **liahona@ChurchofJesusChrist.org** або звичайною поштою на адресу:
Liahona, floor 23
50 E. North Temple Street
Salt Lake City, UT 84150-0023, USA

Ліягона (слово з Книги Мормона, що означає "компас" або "дороговказ") друкується: албанською, англійською, біслама, болгарською, вірменською, в'єтнамською, голландською, грецькою, датською, естонською, індонезійською, ісландською, іспанською, італійською, камбоджійською, китайською, китайською (спрощеною), кірибаті, корейською, латвійською, литовською, мальгаською, маршалійською, монгольською, німецькою, норвезькою, польською, португальською, російською, румунською, самоанською, себуано, словенською, суахілі, тагальською, тайянською, тайською, тонганською, угорською, українською, урду, фіджійською, фінською, французькою, хорватською, чеською, шведською та японською мовами. (Періодичність видання різна в залежності від мови).

© 2020 by Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. Видано в Сполучених Штатах Америки.

Інформація щодо авторського права: Якщо не вказано інше, окремі особи можуть копіювати матеріали з *Ліягони* для особистого, некомерційного використання (а також для церковних покликаних). Це право може бути скасовано у будь-який час. Ілюстративні матеріали не можна копіювати, якщо про це зазначено у відповідному місці біля ілюстрації. Із запитаннями щодо авторського права треба звертатися до Офісу інтелектуальної власності на адресу: Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; електронна пошта: cor-intellectualproperty@ChurchofJesusChrist.org.

For Readers in the United States and Canada: February 2021 Vol. 24 No. 2. LIAHONA (USPS 311-480) Ukrainian (ISSN 1096-5173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake

City, UT 84150. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (American Express, Discover, MasterCard, Visa) may be taken by phone or at store.ChurchofJesusChrist.org. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Бог сказав, щоб ми христилися

Ісус Христос показав приклад: Його було охрищено людиною, яка мала повноваження від Бога.

Хоча ми не знаємо багатьох подробиць особистого життя Ісуса Христа, однак ми точно знаємо, що Його було охрищено приблизно в 30-річному віці (див. Лука 3:23). Ось деякі факти, які ми дізнаємося про хрищення завдяки Його прикладу.

Для кожної людини

Якщо ми досягнули відповідного віку і достатньо зрілі, щоб відрізнити правильне від неправильного, Небесний Батько хоче, щоб ми христилися (див. Учення і Завіти 18:42). Ісус був досконалим, однак усе ж вирішив охреститися, щоб виконати заповіді Бога (див. Матвій 3:13–17; 2 Нефій 31:7). Навіть люди, які вже померли, можуть прийняти хрищення. Ми пропонуємо їм цю можливість, християчись за них у храмі. (Див. Учення і Завіти 128:15–18).

Виконується повноваженням

Ісус не пішов до будь-якої людини, щоб охреститися. Він пішов конкретно до свого двоюрідного брата Івана, який отримав від Бога повноваження священства. Після того як Ісус помер, а Його учнів було вбито, те повноваження священства було забрано з землі. Потім, у 1829 році, Іван Христитель явився Джозефу Сміту й надав йому повноваження христити у Боже ім'я. Завдяки тому відновленню ми маємо можливість у наш час бути охрищеними людиною, наділеною повноваженням.

Двостороннє обіцяння

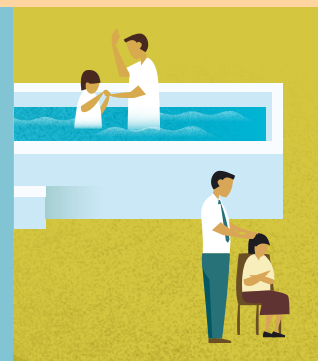
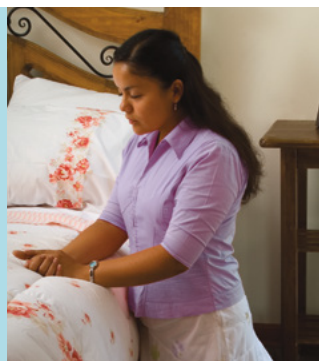
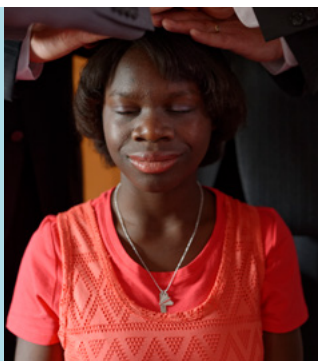
Хрищення—це двостороннє обіцяння, або *завіт* між нами і Богом. Ми обіцяємо:

1. Взяти на себе ім'я Христа.
2. Завжди пам'ятати Його.
3. Дотримуватися Його заповідей.

За це Бог обіцяє, що Його Дух завжди буде з нами. Слова причасних молитов кожного тижня нагадують нам про цей завіт. (Див. Учення і Завіти 20:77, 79).

ДОПОМОГА БАТЬКАМ

Якщо ви допомагаєте дитині готуватися до хрищення, читайте статтю на с. 22.

Святий Дух відіграє важливу роль під час хрищення

У Писаннях розповідається, що після хрищення Ісуса явився Святий Дух у вигляді голуба (див. 2 Нефій 31:8). Сьогодні кожну людину після хрищення *конфірмують*. Це означає, що вона отримує особливе благословення, у якому їй пропонують прийняти духовно очищуючий дар Святого Духа (див. 2 Нефій 31:17). Святий Дух може застерігати нас про небезпеку, втішати, скеровувати до правильних рішень і допомагати відчувати Божу любов (див. Учення і Завіти 39:6).

Ми завжди можемо каятися

Бог знав, що кожного дня ми будемо припуститися помилок. Попри наші найкращі зусилля ми будемо грішити і не завжди жити відповідно до обіцянь, даних під час хрищення. Тож Він дає кожному з нас можливість покаятися. (Див. Учення і Завіти 18:13). Кожного дня ми можемо докладати усіх зусиль, щоб вибачитися і виправляти будь-які помилки. Ми можемо молитися і просити у Бога прощення. Потім, коли ми приймаємо причастя зі смиренням серцем, ми можемо відчувати Святого Духа (див. 3 Нефій 18:11).

Що у Писаннях сказано про хрищення?

Батьки мають допомагати дітям готуватися до хрищення (див. Учення і Завіти 68:25).

Ті, кому менше 8 років, не мають потреби христитися (див. Мороній 8).

Коли ми хрестимося, то обіцяємо “сумувати з тими, хто сумує..., співчувати тим, хто потребує співчуття, і бути свідками Бога в усі часи, і в усьому, і в усіх місцях” (Мосія 18:9). ■

СЛОВА, ЯКІ НЕОБХІДНО ЗНАТИ

Ми сподіваємося, що вам сподобалася інформація про хрищення. Ось інші євангельські слова в цьому номері:

Покаяння: коли ми залишаємо гріх і натомість вирішуємо іти за Богом. (Див. сс. 8, 10).

Покликання: через натхнення церковні провідники просять членів Церкви допомагати виконувати певне доручення тривалий час. (Див. с. 25).

Три свідки: троє людей, які чули голос Бога і бачили золоті пластини, з яких Джозеф Сміт перекладав Книгу Мормона. (Див. с. 28).

Дар прощення

Старійшина
Ніл Л. Андерсен
З Кворуму
Дванадцятих
Апостолів

*Спаситель стоїть з відкритими обіймами,
щоб простити всіх тих, хто щиро кається
у своїх гріхах і приходить до Нього.*

Віра в Небесного Батька і Його Сина Ісуса Христа приносять нам тривале щастя й радість. Усе, що є добрим і прекрасним, усе, що є святим і священним, приходить від Них. Це також включає прощення, яке відновлює душу і підтверджує наше становище перед Ними.

У доземному світі ми раділи можливості прийти на землю, отримати смертне тіло і стати більше схожими на Небесного Батька (див. Йов 38:4–7). Втім ми знали, що нас спіткають розчарування, хвороби, біль, несправедливість, спокуси і гріх.

Ці випробування були передбачені планом викуплення, складеним Батьком, і Він покликав Свого Єдинонародженого Сина бути нашим Викупителем і Спасителем. Ісус Христос мав прийти на землю не так, як усі, і Своєю праведністю Він мав розірвати кайдани смерті. Якщо ми обираємо йти за Ним і каємося у своїх гріхах, Він, завдяки Своїй нескінченній Спокуті, усуває наші помилки і гріхи, занесені до книги життя.

Молитва і віра

Покаяння, після якого Спаситель світу дарує нам прощення, і є фундаментом наших молитов і зусиль повернутися в небесний дім. Кожен з нас, хто має віру в Ісуса Христа, поєднує свої щоденні молитви, зусилля йти за Спасителем, регулярне приймання причастя—коли ми з готовністю беремо на себе Його ім'я—з бажанням залишити спокуси світу й крок за кроком наближатися до нашого Спасителя.

Старійшина Ніл А. Максвелл (1926–2004), з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, казав: “Якщо ми обираємо ... шлях учнівства, то будемо ... просуватися від простого знання про Ісуса до захоплення Ісусом, потім до поклоніння Ісусу і, зрештою, до наслідування Ісуса. Намагаючись ставати більше схожими на Нього, ... ми повинні перебувати у стані покаяння”¹.

Покаяння перетворюється на невідступну думку, на постійне зусилля. Президент Рассел М. Нельсон казав:

“Ніщо так не звільняє, не облагороджує і не є таким поворотним у нашому індивідуальному розвитку, як регулярна, щоденна зосередженість на покаянні. ...

Відчуйте зміцнюючу силу щоденного покаяння, яка полягає в тому, що ви потроху щодня чините краще і стаєте кращими”².

У молитві ми переглядаємо події прожитого дня, запитуючи себе: “В чому я помітив/ла руку Господа в моєму житті? Чи були мої вчинки чесними і безкорисливими? Що ще можна було зробити? Які думки та почуття мені необхідно контролювати? Як я можу краще наслідувати приклад

Спасителя? Що мені потрібно було робити, аби ставитися до інших людей з більшою добротою і любов’ю, більше прощати й виявляти більше милосердя? У чому я не виправдав/ла сподівань Небесного Батька?”

Потім почекайте і послухайте. Наші особисті молитви відкривають шлях до отримання особистого одкровення від Небесного Батька.

З вірою в Ісуса Христа ми відкрито зізнаємося Небесному Батькові у своїх помилках, недоглядах і непродуманих вчинках по відношенню до інших людей. Ми смиренно просимо прощення, слухаємо тихі підказки Духа і обіцяємо Небесному Батькові, що будемо приділяти більше уваги тому, в чому можемо покращитись. Ми зізнаємося

у гріхах і залишаємо їх (див. Учення і Завіти 58:43). Ми залагоджуємо те, що можемо залагодити у стосунках з людьми, яким завдали болю чи образ. Наприклад, ми вибачаємося перед подружжям чи дитиною, пишемо повідомлення друзів чи співробітнику або вирішуємо діяти за знехтуваною духовною підказкою.

Приймання причастя і часте відвідування храму, коли це можливо, збільшують і зміцнюють нашу віру в Ісуса Христа й наше бажання йти за Ним.

“Прийдіть до Мене”

Вражає те, як часто у книзі 3 Нефій воскреслий Спаситель Ісус Христос поєднує слово “каятися” зі словами “прийдіть до Мене”.

“*Пока[їтєся]* у своїх гріхах і *прий[дїть]* до Мене із скрушеним серцем і упокореним духом” (3 Нефій 12:19; курсив додано).

“*Пока[їтєся]* у ваших гріхах, і наверхн[ітьсЯ]. ...

Якщо ви *прийдете до Мене*, ви матимете вічне життя. Дивіться, Моя рука милості простерта до вас, і хто *прийде*, того Я прийму; і благословенні ті, хто *приходить до Мене*” (3 Нефій 9:13–14; курсив додано).

“Кожного, хто кається і *приходить до Мене, як мале дитя, того Я прийму*. ... *Отже, покайтесь і приходьте до Мене*, ви, кінці землі, і будьте спасеними” (3 Нефій 9:22; курсив додано).

Ісус також говорив про тих, хто за власним вибором або через обставини більше не відвідує місця поклоніння. Він сказав: “Бо таким ви продовжуватимете проповідувати; бо ви не знаєте, може вони повернуться, і *покаються, і прийдуть до Мене* з щирими

намірами в серці, і Я зцілю їх” (3 Нефій 18:32; курсив додано).

Президент Нельсон проголосив: “Ісус Христос ... стоїть з відкритими обіймами, сподіваючись і будучи готовим зцілити, пробачити, очистити, зміцнити, звільнити та освятити нас”³.

Звичайно ж, ми будемо прагнути зробити все, що в наших силах. Докори сумління, наше тверде рішення змінитися і скрушене серце, упокорений дух та смуток для Бога—все це важливо. Ми будемо мати бажання змінити свою поведінку і відшкодувати те, що в змозі, людям, яких ми скривдили.

Прощення—це дар

Однак нам слід пам’ятати, що божественний дар прощення неможливо заслужити; його можна лише отримати. Так, необхідно виконувати заповіді та дотримуватися даних під час обрядів обіцянь, щоб отримати прощення, втім особисті зусилля, незалежно від того, якими б великими вони не були, завжди будуть мізерними у порівнянні з ціною викуплення. Насправді, їх навіть неможливо порівнювати.

Прощення—це дар, і тільки Викупитель і Спаситель світу, Ісус Христос,—Єдиний, Хто може дати цей дар (див. Римлянам 5:1–12 і особливо 15–18; див. також Римлянам 6:23; 2 Коринтянам 9:15; Ефессянам 2:8). Він охоче пропонує Свій безцінний дар усім, хто звертається до Нього, щоб його отримати (див. Учення і Завіти 88:33).

Як сказав Президент Нельсон: “Спокута [Спасителя має здатність] викупити кожну душу від покарання за особисті провини за умов, які Він встановив”⁴.

Давайте ж радіти подорожі! Наш Небесний Батько дав нам такі слова істини: “Якщо ви покаєтесь, і не закам’янієте серцями, тоді Я буду мати милість до вас, через Мого Єдинопородженого Сина; ... [і ви] буде[те] мати право на милість через Мого Єдинопородженого Сина, аж до прощення [ваших] гріхів; і [ви] увійд[ете] до Мого покою” (Алма 12:33–34).

Як один з Господніх апостолів я обіцяю вам, що ці слова Батька є правдивими. Якщо ви будете жити за ними, Спаситель завжди впливатиме на божественну долю, яка чекає на вас. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Neal A. Maxwell, “Testifying of the Great and Glorious Atonement”, *Ensign*, Oct. 2001, 12.
2. Рассел М. Нельсон, “Ми можемо чинити краще і бути кращими”, *Ліягона*, трав. 2019, с. 67.
3. Рассел М. Нельсон, “Ми можемо чинити краще і бути кращими”, с. 67.
4. Рассел М. Нельсон, “Сотворіння”, *Ліягона*, лип. 2000, с. 84.

ОБІЦЯННЯ СПОКУТИ ХРИСТА

“За винятком тих небагатьох, які прирікають себе на загибель, не існує звичок, пристрастей, проявів непокори, гріхів, відступництва, злочинів, на які б не поширювалося обіцяння про цілковите прощення. Це обіцяння Спокути Христа”.

Президент Бойд К. Пекер (1924–2015), президент Кворуму Дванадцятих Апостолів, “The Brilliant Morning of Forgiveness”, *Ensign*, Nov. 1995, 20.

Повнота радості

Ім'я не вказується, шт. Юта, США

Важко описати неймовірну радість, яка наповнила мою душу, коли того дня я йшов з медичного центру.

Сидячи у кімнаті для очікування в медичному центрі, я помітив матір з дочкою. Дитина була в масці і часто кашляла. Її очі були тьманими, а обличчя блідим. Мені стало її так шкода. У матері був стомлений вигляд.

Кімната для очікування була маленькою, тож я чув усе, що вона казала. Після того як вона заплатила за візит до лікаря, реєстраторка нагадала їй, що у неї є несплачений

борг, і він майже вдвоє перевищує оплату за сьогоднішній візит.

Жінка пояснила, ледь стримуючи хвилювання, що у неї не буде необхідних коштів аж до наступного місяця. Вона сказала, що їй ледве вистачає грошей на квартплату. Реєстраторка відповіла, що необхідно зробити все можливе, аби заплатити борг якнайшвидше. Жінку з дитиною після цього запросили пройти в кабінет до лікаря.

Поки я там сидів, то не міг не думати про жінку і її ситуацію. Я зовсім небагата людина, але, думаючи про те, яким добрим до мене і до моєї сім'ї був Господь, я відчув непереможне бажання допомогти тій жінці та її доньці.

Я підійшов до реєстраторки, не знаючи, чи існує можливість зробити те, що я хотів. Я пояснив, що чув розмову про скрутне становище жінки

і хочу сплатити її борг замість неї. Реєстраторка здивувалась, але сказала, що з радістю задовольнить моє прохання.

Я попросив її сказати жінці, що її борг сплачено і що їй більше не потрібно ним перейматися. Я також попросив реєстраторку не казати, хто його сплатив. Потім я зробив платіж і пішов на прийом до лікаря. Я більше не бачив ні ту жінку, ні її дочку, але я молився про те, щоб у їхньому житті все покращилося.

Важко описати неймовірну радість, яка наповнила мою душу, коли того дня я йшов з медичного центру. Не дивно, що Спаситель каже про повноту радості (див. Учення і Завіти 11:13). Як ніколи раніше, я знав, що хочу бути більше схожим на свого Спасителя і частіше відчувати радість, яку приносить служіння Йому. ■

Каріна Герра, шт. Орегон, США

*“Я знаю, що мені
просто необхідно
йти вперед і кожного
дня наблизитися
до Небесного Батька.
Саме так я зможу
бути зі своїми
дітьми назавжди”.*

ДІЗНАЙТЕСЯ БІЛЬШЕ

- Прочитайте історію Каріни на сайті [ChurchofJesusChrist.org/go/22113](https://www.ChurchofJesusChrist.org/go/22113).

У пошуках сил і сміливості літати

Крістіан Габріель Іраета Портільйо, Сан-Сальвадор, Сальвадор

Ми, діти Бога, маємо божественну природу, завдяки якій наділені потенціалом духовно літати.

Не так давно пара голубів почала будувати гніздо на одному з дерев у моему саду. Я спостерігав, як вони збирають маленькі гілочки, щоб створити те, що згодом перетвориться на їхній дім.

Минули дні, і я помітив на траві яєчну шкаралупу. У гнізді вилупилося двоє чудових пташенят. Вони росли так швидко, що невдовзі були майже такими ж великими, як і їхня мати.

Якось вранці я спостерігав, як одне з пташенят, стоячи на краю гнізда, зробило кілька спроб злетіти. Врешті-решт це пташеня піднялося в повітря й перелетіло на дах нашого будинку. Минуло кілька днів, і цей відважний голуб уже літав зі своєю матір'ю.

Інше пташеня тим часом спостерігало з гнізда. Можливо, воно думало, що колись полетить разом з ними. Я почав сумніватися. Цей маленький голуб не виявляв бажання літати.

Втім на мій подив через кілька днів я побачив, як він ходить по траві під гніздом. Вочевидь він намагався злетіти. Потім упродовж кількох днів те пташеня робило багато незграбних спроб політати. І нарешті йому вдалося знову прилетіти у гніздо, а звідти піднятися у небо.

Ми, діти Бога, маємо божественну природу, завдяки якій наділені потенціалом духовно літати. Втім ми можемо припуститися помилки, якщо оцінюємо свій розвиток так, як робив це спочатку я, порівнюючи розвиток несміливого пташеняти з успіхом його брата. Коли ми порівнюємо свої духовні зусилля із зусиллями

інших людей, яких ми вважаємо більш сміливими, то можемо думати, що не розвиваємося.

Супротивник також хоче, аби ми думали, що ми не можемо розвиватися духовно. Він хоче, аби ми вірили в те, що лише мирські блага мають значення, тож він спокушає нас такими марними речами, як мода і суєтність світу.

Під час нашого випробування, яким є земне життя, ми зазнаємо багато труднощів, негараздів і невдач. Але Небесний Батько сказав нам: "Будь сильний та відважний. Не бійся й не лякайся, бо з тобою Господь, Бог твій, у всьому, де ти будеш ходити" (Ісус Навин 1:9). Якщо нас спіткає невдача, Господь сподівається, що ми продовжимо докладати зусилля, будемо пам'ятати про свій потенціал і, подібно до пташеняти, не будемо зводити свого погляду з небес. ■

А якби я не пішла?

Патріція Е. Брокетт, шт. Орегон, США

Той випадок допоміг мені чітко зрозуміти і відчувати, чому того вечора я мала бути в тому місці.

Я майже вмовляла себе не йти туди того вечора. Я знала, що вечір пам'яті може допомогти мені справлятися із втратою мами, але я також знала, що на тому вечорі я не зможу стримати сліз, оскільки я все ще тужила через її смерть.

Час вечора наближався, і я почала збиратися, незважаючи на свої вагання. Я вирішила, що мені буде краще побути там.

Вечір пам'яті, на якому вшановувалося кілька людей, які нещодавно померли, проводився поховальним бюро, яке займалося похороном моєї мами. Я нікого не знала в тій залі окрім директора поховального бюро і його сім'ї. Під час вечора було зачитано ім'я кожної померлої людини і представник сім'ї запалював маленьку свічку в пам'ять про неї.

Після панахиди я встала, щоб підійти до пригощення. Люди, які сиділи за мною, вже вийшли, окрім однієї тендітної жінки, під'єднаної до дихального апарату, яка сиділа біля свого ходунка. Я відчула її сум і біль. Я також відчула, що повинна обняти її.

Я не знала, як вона відреагує на те, що незнайома жінка обнімає її, але вчинила за цим простим спонуканням. Я підійшла до неї з розкритими обіймами. Вона простягнула руки до мене і притягнула до себе. Вона поцілувала мене в щок і сказала: "Дякую за те, що ви знали, як мені були потрібні обійми. Ви—ангел". Потім ми трохи поговорили.

Той випадок допоміг мені чітко зрозуміти і відчувати, чому того вечора я мала бути в тому місці. Чи обняв би хтось інший ту жінку того вечора, якби я не прийшла? Я про це ніколи не дізнаюся, але я точно знаю, що я відчула спонукання обняти її, і оскільки я це зробила, ми обидві отримали щедрі благословення. ■

**Брат Джен Е.
Ньюмен**

Другий радник
у генеральному
президентстві
Недільної школи

Цінність кож- ної душі

Чому ми настільки цінні для нашого Небесного Батька?

Нещодавно я відчув спонукання відновити зв'язок із сім'єю, яку ми з напарником навчали й охрестили майже 40 років тому, коли я був молодим місіонером у Брюсселі, Бельгія. Ми вже досить довго не спілкувалися.

Завдяки чудесам сучасних технологій я знайшов у соціальних медіа матір цього сімейства. Ми з нею добре поспілкувалися у відеочаті. Нам згадалися ті священні події, що відбулися багато років тому, коли її сім'я дізналася про відновлену євангелію.

Її стан здоров'я був не найкращим, і через певні обставини вона віддалилася від своєї сім'ї. Під час розмови з нею я відчув, яку велику любов мають Небесний Батько і Спаситель до цієї хорошої сестри. Я відчув її величезну вічну цінність, незважаючи на те, що вона дещо віддалилася від Церкви. Я висловив їй свою любов і свідчив, що Бог любить її і дбає про неї. Нам на очі навернулися сльози, коли ми казали одне одному слова любові. Ми пообіцяли, що будемо спілкуватися частіше. Я був такий вдячний за те, що всезнаючий і люблячий Бог

надихнув мене того дня знайти мою дорогу подругу і поспілкуватися з нею.

Чому Бог нас любить

Коли ангел запитав Нефія, чи знає він про поблажливість Бога, Нефій смиренно відповів: “Я знаю, що Він любить Своїх дітей; проте я не знаю значення усього цього” (1 Нефій 11:17). Я часто задумувався над тим, як Нефій зміг збагнути таку просту, але прекрасну істину: Бог любить Своїх дітей. Зрозуміло, що він знав учення Христа, якому був навчений своїми “порядн[ими] батьк[ами]” (1 Нефій 1:1). Але він також знав, “чому” нам потрібен Спаситель. І що мається на увазі під тим “чому”?

Чому Бог дозволив, щоб Його Сина було принесено в жертву? *Чому* Він послав нас сюди, де на нас чекають випробування і труднощі? Тому що існує настільки ж прекрасна істина, яка звучить так: “Цінність душ є великою в очах Бога” (Учення і Завіти 18:10).

Чому ми є для Нього такими цінними? Звичайно ж, оскільки ми є Його дітьми, Він нас любить. Але у наступних кількох віршах Він описує величний дар, даний кожному з нас завдяки тому, що Він нас любить,—це дар Його Єдинородженого Сина, Ісуса Христа. Він послав Свого Сина перестраждати “смерть у плоті; отже, Він перестраждав біль

усіх людей, щоб усі люди могли покаятися й прийти до Нього. І Він воскрес з мертвих, щоб привести всіх людей до Себе, за умов покаяння” (Учення і Завіти 18:11–12). Він сказав нам: “Це є Моя робота і Моя слава—здійснювати безсмертя і вічне життя людини” (Мойсей 1:39).

Покаяння і радість

Не дивно, що Небесний Батько дуже радіє, коли ми каємося. Наша готовність покаятися є доказом нашої глибокої вдячності за величний і незрівнянний дар Спасителя і Викупителя Світу. Лише завдяки Ісусу Христу і через Нього ми можемо стати гідними, щоб упевнено стояти в присутності Бога (див. Учення і Завіти 121:45).

Президент Рассел М. Нельсон пояснив: “Забгато людей вважають покаяння покаранням, чимось, чого слід уникати, окрім найсерйозніших випадків. Але це відчуття, що вас карають, приходить від Сатани. Він намагається не дати вам покладатися на Ісуса Христа, Який стоїть з відкритими обіймами, сподіваючись і будучи готовим зцілити, пробачити, очистити, зміцнити, звільнити та освятити нас. ...

Ніщо так не звільняє, не облагороджує і не є таким поворотним у нашому індивідуальному розвитку, як регулярна, щоденна зосередженість на покаянні. Покаяння—це не подія, це—процес. Це ключ до щастя і душевного спокою. У поєднанні з вірою, покаяння дає нам можливість відчути силу Спокути Ісуса Христа¹.

Запрошені допомагати

Багато разів у одкровеннях, даних в останні дні, Господь запрошує Своїх дітей, які є Його служителями, допомагати Йому та Його Синові в роботі зі спасіння і піднесення (див. Учення і Завіти 18:14). Подумайте про це! До нас, таких недосконалих, звертається Бог Всесвіту із закликом допомогти Його дітям, які мають велику цінність, повернутися до Нього. Він знає, що ця робота є нелегкою. Буде багато таких,

хто не прийме нашого запрошення “слухати Його”. Однак Він стверджує, що є Богом і для “однієї душі”. “І якщо буде так, що вам доведеться трудитися всі ваші дні, сповіщаючи покаяння цьому народові, і ви приведете тільки *одну* душу до Мене, якою великою буде ваша радість з нею в царстві Мого Батька!” (Учення і Завіти 18:15; курсив додано).

Ви можете запитати себе: “Що я можу робити, аби допомогти комусь прийти до Христа, покаятися і отримати благословення Його викупительної жертви?”

Старійшина Дітер Ф. Ухтдорф, з Кворуму Дванадцятих Апостолів, дав таку пораду щодо участі в роботі зі спасіння й піднесення: “Зрозумійте, що це не ваша робота—навертати людей. Це роль Святого Духа. Ваша роль—ділитися тим, що у вас в серці, й жити відповідно до своїх вірувань.

Тож не засмучуйтеся, якщо хтось не приймає євангельське послання відразу. Це не є особистою поразкою.

Це справа цієї людини і Небесного Батька.

Ваше завдання—любити Бога і своїх ближніх, Його дітей.

Вірте, любіть, робіть.

Живіть так, і Бог через вас творитиме чудеса, щоб благословляти Своїх дорогоцінних дітей”².

По обидва боки завіси

Запрошення прийти до Христа шляхом покаяння стосується не лише тих, хто живе на цій землі. “Мертвих, які покалися, буде викуплено через послухність обрядам дому Божого” (Учення і Завіти 138:58). Храмова і сімейно-історична робота є важливими аспектами збирання розсіяного Ізраїля по обидва боки завіси.

“Це не ваша робота—навертати людей. Це роль Святого Духа. Ваша роль—ділитися тим, що у вас в серці, й жити відповідно до своїх вірувань.” Старійшина Дітер Ф. Ухтдорф

*Кожен з нас має священний обов'язок служити дітям
Небесного Батька по обидва боки завіси.*

Ми можемо відчувати велику радість, коли виконуємо роботу за тих, хто пішов у духовний світ, знаючи, що у тому світі, за словами Президента Уілфорда Вудраффа (1807–1889), “буде дуже небагато таких, якщо взагалі вони будуть, хто не прийме євангелію”³. Безсумнівно, вони з нетерпінням чекатимуть на день, коли спасительні обряди будуть виконані за них у домі Господа.

Старійшина Дейл Г. Ренлунд, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, навчав: “Коли ми збираємо наші сімейно-історичні дані та йдемо в храм заради наших предків, Бог дає багато з цих обіцяних благословень одночасно по обидва боки завіси. Подібним чином ми благословенні, коли допомагаємо іншим у наших приходах і колах робити те саме. Члени Церкви, які не живуть близько від храму, також отримують ці благословення, беручи участь в сімейно-історичній роботі, збираючи імена своїх предків, щоб для них були виконані храмові обряди”⁴.

Як чудово знати, що Небесний Батько любить кожну Свою дитину. Ми для Нього маємо велику цінність. Кожен з нас має священний обов'язок служити Його дітям по обидва боки завіси і допомагати їм усвідомити свою велику цінність.

Допоможіть їм усвідомити свою цінність

Я запрошую вас згадати і знайти тих, хто колись був у вашому житті, й кого, можливо, на якийсь час забули. Допоможіть тим, хто зійшов зі шляху завітів. Служіть тим, хто потребує Христової любові. Відчуйте зв'язок з тими, хто знаходиться по той бік завіси, через виконання храмової та сімейно-історичної роботи, включно з індексуванням. Станьте для інших каналом Божої любові.

Як було обіцяно, ми спілкувалися з моєю дорогою бельгійською подругою кожної неділі протягом чотирьох місяців. Я запропонував їй завантажити додаток Євангельська бібліотека. Місцевому президенту філії було повідомлено про неї, і місіонери повного дня відвідали її і дали благословення священства. Наступного тижня, вперше за 30 років, вона відвідала причасні збори. Коли ми говорили останнього разу, вона була сповнена радості через те, що відновила зв'язок з громадою Церкви Ісуса Христа.

Вона також сказала мені, що її найстарша дочка все ще відвідує Церкву. Я відразу ж зв'язався з її дочкою по відеочату. Вона познайомила мене з кожним з її чотирьох дітей, а потім сказала, що місіонери повного дня мають прийти того вечора в їхній дім на вечерю. Яке благословення бачити, що вона й досі залишається відданим членом Церкви!

Поки ми з нею розмовляли, я трохи краще зрозумів послання, що міститься в цьому вірші з Писань: “І ось, якщо ваша радість буде великою з однією душею, яку ви привели до мене в царство Мого Батька, якою великою буде ваша радість, якщо ви приведете багато душ до Мене!” (Учення і Завіти 18:16).

Цінність *кожної* душі є великою! ■

ПОСИЛАННЯ

1. Рассел М. Нельсон, “Ми можемо чинити краще і бути кращими”, *Ліягона*, трав. 2019, с. 67.
2. Дітер Ф. Ухтдорф, “Місіонерська робота: діліться тим, що в серці”, *Ліягона*, трав. 2019, с. 17.
3. *Учення Президентів Церкви: Уілфорд Вудрафф* (2004), с. 195.
4. Дейл Г. Ренлунд, “Сімейно-історична і храмова робота: запечаткування і зцілення”, *Ліягона*, трав. 2018, с. 49.

Ваша цінність є великою

Шановні батьки!

Бог любить і цінує нас набагато більше, ніж ми можемо уявити. Церковні журнали за цей місяць містять багато статей і вправ, які допоможуть вам навчати дітей про покаяння, хрищення, відновлення священства і про те, що їхні душі мають велику цінність як для вас, так і для їхнього Небесного Батька.

ОБГОВОРЕННЯ ЄВАНГЕЛІЇ

Слухати Його і зрозуміти цінність

Покажіть зображення і цитату слів Спасителя на с. 2. Усією сім'єю подумайте, які є приклади з Писань, де йдеться про те, що Спаситель бачив цінність однієї людської душі. На сторінках 32 і 36 ви можете знайти сучасні приклади того, що відчуває Господь до тих, кого суспільство вважає менш цінними. Розкажіть, як Спаситель допомагав вам зрозуміти власну цінність або цінність іншої людини.

Показувати іншим, що ви їх цінуєте

Один зі способів допомогти іншим людям відчувати, що ви їх цінуєте,—це служити їм. Ознайомтеся зі статтею брата Джона Е. Ньюмена на с. 16, звертаючи увагу на те, до чого він вас закликає. З молитвою обговоріть усією сім'єю, кому ви відчуваєте натхнення послужити. Складіть плани того, як і коли ви з любов'ю допоможете тій людині.

Або, прочитавши на с. 32 про тих, хто перебуває в ув'язненні, обговоріть, як ви можете скористатися ідеями, наведеними у тій статті, щоб допомогти людям у в'язниці, або як ви можете підтримувати їхні сім'ї, з любов'ю, по-дружньому ставлячись до них.

Готувати дітей до хрищення.

Ви можете скористатися цим номером, щоб допомогти вашим дітям підготуватися до хрищення. У статті “Як допомагати дітям готуватися до хрищення” на с. 22

містяться ідеї для батьків. У рубриці “Основи євангелії” на с. 6 ви можете знайти відповіді на поширені запитання про хрищення. Більше ідей ви знайдете в журналі *Друг* за цей місяць.

За Мною йдіть, додаткові матеріали

На с. 26 ви знайдете додаткові матеріали для щотижневого навчання за програмою *За Мною йдіть*.

ЯК ЗРОБИТИ СІМЕЙНЕ НАВЧАННЯ РАДІСНИМ

Коло цінності

Учення і Завіти 10–19

Оліверу Каудері й Девіду Уїтмеру було дано пораду пам'ятати про те, що “цінність душ є великою в очах Бога” (Учення і Завіти 18:10). Допомагаючи іншим зрозуміти їхню особисту цінність, ми наближаємо їх до Христа і самі наближаємося до Нього.

1. Запросіть членів сім'ї сісти колом.
2. Кожна особа по черзі ставатиме в центр кола.
3. Кожен, хто сидить у колі, буде казати людині, яка стоїть посередині: “Ти для мене важливий/а тому, що _____”, і назве конкретну причину того, чому ця особа є цінною для нього/неї.
4. Потім людина в центрі кола вибере власне твердження про свою особисту цінність: “Я важливий/а для Бога і для себе тому, що _____”.

Обговорення: Чому важливо пам'ятати про власну цінність, а також про цінність людей навколо нас? Якби в колі був Христос, що Він сказав би про нас? Прочитайте Учення і Завіти 18:10–13 і обговоріть, що перестраждав Христос, оскільки цінує нас так високо. ■

Ця ідея запропонована Мітіці Шонеман

У НОМЕРІ ЖУРНАЛУ ЗАРАДИ ЗМІЦНЕННЯ МОЛОДІ ЗА ЦЕЙ МІСЯЦЬ

Запитання і відповіді

Поділіться зі своїм підлітком відповідями цих молодих людей стосовно того, як ефективніше вивчати Писання.

Рядок за рядком: Не бійтеся

З цієї статті молодь дізнається про те, як аналізувати уривок з Писань, призначений для вивчення за програмою *За Мною йдіть*. Опанування цієї теми допоможе їм мати впевненість у важкі часи.

Наочний урок на домашньому вечорі

Спробуйте всією сім'єю провести цей наочний урок. Це цікава вправа, з якої ми можемо навчитися, як досягнути зміни серця.

Історія про свідків

Ця історія, представлена у вигляді комікса, прекрасно допоможе юним читачам дізнатися про Трьох свідків Книги Мормона.

Спонування, отримані на парковій лаві і Навчитися розпізнавати Духа

Чи було вам колись важко розпізнати Духа? У цих двох оповіданнях люди описують, як вони навчилися це робити.

В ЖУРНАЛІ ДРУГ ЗА ЦЕЙ МІСЯЦЬ

Усе про хрищення

Журнал *Друг за цей місяць* є особливим номером, присвяченим хрищенню. Знайдіть оповідання, вправи та ідеї для уроків, які допоможуть вашій дитині підготуватися до хрищення або пам'ятати про особливі завіти, укладені під час хрищення.

Веселе вивчення Писань

Знайдіть вправи на кожен тиждень, які допоможуть вашій сім'ї навчатися за планом *За Мною йдіть*, а також рубрику з ідеями для дітей ясельного віку.

Оповідання з Писань для юних читачів

Прочитайте своїм дітям історію про те, як Іван Христитель відновив Ааронове священство.

“Руки допомоги” по всьому світу

Прочитайте про те, як Раярії з Таїті наслідують Христа, і допоможіть своїм дітям виконати завдання на цей місяць.

У пошуках свідчення

Оповідання “У пошуках свідчення Сабріни” може допомогти вашим дітям зрозуміти, що їхнє свідчення є більшим, ніж вони вважають.

Як допомагати дітям готуватися до хрищення

Люсі Стівенсон Юелл

Співробітник редакції церковних журналів

Хрищення і конфірмація—це радісна і важлива подія для дітей у Церкві. І хоча багато дітей з нетерпінням очікує на ці обряди, нерідко діти нервуються або бояться.

Як автор статей церковного журналу для дітей *Друг* я чула багато історій про дітей, які бояться, що вони не готові до укладення цього завіту. Дехто хвилюється через те, що не має достатньо міцного свідчення. Хтось боїться води. А деякі відчувають на собі страшний тиск перфекціонізму.

Ось кілька способів того, як допомогти вашій дитині зрозуміти, що вона готова і їй не бракує впевненості зробити наступний крок на шляху завітів.

Навчайте цілеспрямовано

Може бути легко думати про хрищення як про черговий обряд або просто як про подію, яка відбувається тоді, коли вашій дитині виповнюється вісім років. Але насправді хрищення—це священний вибір, і це означає, що дітям слід розуміти, *чому* воно є важливим. Якщо ми їх цілеспрямовано навчаємо, то допомагаємо глибше зрозуміти, чим є хрищення (і менше його боятися). Навчайте дітей так само, як ви б навчали будь-яку людину, яка дізнається про Церкву до того, як охреститися.

Важливо, щоб ми розповіли про завіти, які діти укладуть під час хрищення. І хороша новина полягає в тому, що нам не потрібно (і не слід) намагатися зробити це за день або за

Ми можемо молитися, бути цілеспрямованими і терплячими, допомагаючи нашим дітям зробити цей крок на шляху завітів.

тиждень. Поступове вивчення євангелії всією сім'єю—це найкращий спосіб допомогти вашій дитині підготуватися до укладення цього завіту. У міру наближення дня хрищення вашої дитини слід приділити особливу увагу кільком важливим моментам:

- Простими словами обговоріть, чому охреститися означає пообіцяти іти за Ісусом Христом.
- Прочитайте про хрищення у Писаннях, наприклад, у Мосія 18:8–10. Поясніть ці вірші, щоб ваша дитина зрозуміла і змогла переказати те, чого ви їй навчили. Наприклад, одна дівчинка, яку нещодавно охрестили на Гавайях, США, пояснювала слова “нести тягарі одне одного” так: “Допомагати всім людям, коли їм потрібна допомога”.
- Обов'язково поговоріть з дітьми про дар Святого Духа і розкажіть їм про те, як Святий Дух благословляв ваше життя.

У деяких дітей буває хвилювання перед хрищенням, оскільки вони вважають, що

їхнє свідчення недостатньо місце. Допоможіть дітям згадати приємні відчуття, які вони мали, коли робили щось хороше, співали в Початковому товаристві або говорили про євангелію. Заохочуйте їх подумати про те, звідки вони знають, що Небесний Батько їх любить. Поясніть, що все це є початком свідчення і що їхнє свідчення поступово буде зростати, якщо вони і в подальшому будуть робити правильний вибір.

Поясніть, чого очікувати

Якщо ваша дитина нервується через хрищення—або навіть, якщо ознак цього немає—буде корисно поговорити про те, чого очікувати. Хорошим початком буде підготовка до співбесіди з єпископом або президентом філії. Допмагаючи своїй дитині відповісти на такі запитання, як: “Чому хрищення важливе?” і “Що означає взяти на себе ім’я Христа?”, ви допоможете їй підготуватися до цієї співбесіди. Допоможіть дитині зрозуміти, що єпископ має на меті допомогти їй підготуватися, а не

влаштувати іспит чи ставити складні запитання. І пам’ятайте, ви завжди можете прийти разом з дитиною на співбесіду, якщо буде бажання.

Ще один аспект підготовки вашої дитини—це допомогти їй зрозуміти, що вона матиме робити в день хрищення. Покажіть їй, як потрібно стояти в купелі. Ви навіть можете запросити носія священства, який буде христити вашу дитину, кілька разів зробити разом з нею, але не в воді, ті рухи, які виконуються під час хрищення, аби дитина знала, що вона буде відчувати, коли її занурюють, а потім піднімають. Поясніть, що буде відбуватися під час конфірмації.

Якщо ваша дитина боїться занурення у воду, з молитвою подумайте, як ви можете допомогти їй подолати той страх у міру наближення хрищення. Можливо, разом зі своєю дитиною ви можете спостерігати за хрищенням іншої людини, щоб побачити, яку коротку мить людина знаходиться під водою. Можливо, вам з дитиною варто потренуватися—тримаючи ніс рукою, разом занурювати свої обличчя на кілька секунд у воду. Можливо, у вашій місцевості є людина, яка навчає дітей плавати і може дати вам якусь пораду. Що б ви не робили, обов’язково робіть це з любов’ю і терпінням.

Чим краще підготовленою почуватиме себе дитина до того, що фізично відбуватиметься під час хрищення, тим більше вона зможе розслабитися і зосередитися на духовному завіті, який укладає.

Зосереджуйтеся на розвитку, а не на досконалості

Іноді, можливо через те, що ми так часто говоримо про очищення, яке приносить хрищення, діти сприймають це не зовсім вірно і вважають, що їм потрібно бути досконалими після цього обряду. Співробітники редакції журналу *Друг* дуже часто чують розповіді про те, яку паніку відчуває дитина, коли вперше припускається помилки після хрищення. Після того як вона почувається такою чистою і незаплямованою, суперечка з братом чи сестрою або невиконання певної хатньої роботи через забудькуватість може змусити дитину думати, що у неї вже ніколи не буде таких хороших відчуттів!

Нам, батькам і провідникам, вкрай важливо допомогти дітям зрозуміти принцип покаятися. Чи розуміють діти, що наше навчання і розвиток на землі відбувається завдяки тому, що ми визнаємо свої помилки і навчаємося з них? Чи знають вони, що можуть у молитві просити прощення у будь-який час і що коли вони кожного тижня приймають причастя, то поновлюють ті завіти, які уклали під час хрищення? Свідчіть, що можливість покаятися—це благословення і дар. Суть хрищення не в тому, щоб бути досконалими зараз, а в тому, щоб увійти на шлях заповітів і щодня робити певні кроки, аби ставати більш схожими на Ісуса Христа.

Прекрасний початок

Замість того, щоб вважати хрищення і конфірмацію кінцевим пунктом подорожі, ми можемо допомогти своїм дітям дивитися на них як на прекрасний початок—старт у нове життя у якості завітного учня Ісуса Христа. Що б не відчувала ваша дитина—радість чи хвилювання, а може трохи того й іншого,—зробіть усе можливе, щоб вона не була на цьому шляху самотня. Якщо ми молимося, навчаємо цілеспрямовано і виявляємо терпіння, то зможемо допомогти нашим дітям відчувати радість, коли вони робитимуть цей перший крок на шляху повернення у свій небесний дім. ■

Разом зі своєю дитиною ви можете прочитати всі статті про хрищення, наведені у цьому номері журналу *Друг*! Ось інші матеріали, які можуть бути для вас особливо корисними:

- “У пошуках свідчення Сабріни”. З наближенням хрищення Сабріна дізнається, що її свідчення міцніше, ніж вона вважала. (Див. с. 4).
- “Покаятися і почати знову”. Хлопчик дізнається, що йому не потрібно бути досконалим, аби хреститися. (Див. с. 20).
- “Зроби власну книжечку хрищення”. Попросіть дитину вирізати і розфарбувати сторінки цієї брошури, яка допоможе їм пам’ятати про особливі етапи їхнього хрищення. (Див. с. 24).

Елайза промовляла з повноваженням

Дженніфер Рідер

Відділ історії Церкви

Ми, як і Елайза Р. Сноу, можемо протистояти своїм страхам і промовляти зі сміливістю.

18 квітня 1884 року літня жінка, на обличчі якої залишилися сліди багато печалей і турбот, встала, щоб звернутися до сестер Товариства допомоги в Юті. То була генеральний президент Товариства допомоги Елайза Р. Сноу, і в газеті написали, що, незважаючи на свої 80 років, вона “промовляла з великою силою і щирістю, а її голос лунав гучно і наповнював велику будівлю”¹.

Коли Елайзу охрестили, вона пообіцяла Богові, що “завжди буде славити Його ім’я на зібраннях святих”². Вона залишилася вірною тому обіцянню, виголосивши за своє життя більше тисячі промов. Однак ті, хто мав привілей чути її, могли здивуватися, дізнавшись, що вона дуже хвилювалася, коли виступала на публіці. Навіть викладаючи у школі в Наву і ведучи протоколи зборів Товариства допомоги, вона не наважувалася виступати.

Запрошення подолати свої страхи прийшло у 1868 році від Бригама Янга, коли він запросив Елайзу допомогти організувати Товариство допомоги у підрозділах по всій Юті. “Я хочу, щоб ви навчали сестер”, — сказав він. Ця ідея

так налякала Елайзу, що, за її словами, у неї завмерло серце³. Але їй вистачило сміливості докласти усіх зусиль, і з часом вона зрозуміла, що, приймаючи важкі покликання, вона отримувала силу, яка перевершувала її власну.

Перед одним зібранням Елайза у своєму виступі пояснила, що Президент Церкви покликав її на місію, і свідчила, що найлегше — це “робити все, що від нас вимагають, без найменших зволікань”⁴. Перед іншим зібранням Елайза зізналася, що вона не дуже вправний промовець. “Але завдяки вашій вірі, молитвам і духу Господа я зможу сказати те, що втішить і благословить вас”⁵. На своєму досвіді вона навчилася просити, щоб Дух був поруч і наділив її здатністю промовляти з силою.

Елайза заохочувала жінок виявляти сміливість, необхідну, щоб

підвестися і ділитися своїми свідченнями: “Коли ви виголошуєте свої найкращі думки, ваші свідчення стануть сильнішими і зміцняться”⁶. Вона не лише сама навчилася промовляти з повноваженням, але й навчала інших не боятися і відкривати уста. ■

ПОСИЛАННЯ

1. “Editorial Notes”, *Woman's Exponent*, vol. 12, no. 23 (May 1, 1884), 180.
2. Minutes of the Senior and Junior Co-operative Retrenchment Association, June 22, 1872, Church History Library, Salt Lake City.
3. Див. Eliza R. Snow, “Sketch of My Life”, 35.
4. American Fork Ward Relief Society minutes and records, Oct. 29, 1868, Church History Library.
5. Lehi Ward Relief Society minutes and records, Oct. 27, 1868, Church History Library.
6. Alpine Ward Relief Society minutes and records, Oct. 29, 1868, Church History Library.

Читайте більше про сестру Сноу в цьому номері у додатку Євангельська бібліотека і на сайті liahona.ChurchofJesusChrist.org.

Учення і Завіти
10–11
1–7 лютого

Як Господня мудрість благословляє наше життя?

Коли Мартін Гарріс втратив 116 сторінок рукопису Книги Мормона, Господь сказав Джозефу Сміту: “Пам’ятай, що не діяння Бога зруйновано, але діяння людей” (Учення і Завіти 3:3).

Погляньте на цю хронологічну шкалу, щоб побачити, як Господь компенсував втрату тих сторінок, які, як Він знав, буде загублено.

600 р. до Р.Х.— літопис Нефія

Господь надихнув Нефія написати другий літопис (малі пластини Нефія). Нефій не розумів, навіщо, але він вірив, що це необхідно “для мудрої мети” (1 Нефій 9:5).

Народження
Христа

400 р. від Р.Х.— скорочення, зроблене Мормоном

Господь надихнув Мормона включити малі пластини Нефія до свого скорочення великих пластин Нефія. Хоча і на одних, і на других пластинах було багато однакового матеріалу, він також вірив, що то було “для мудрої цілі” (Слова Мормона 1:7).

600
рік до Р.Х.

0

400
рік від Р.Х.

1000

1800

2000

1828–1829— Одкровення, дане Джозефу Сміту

Господь наказав Джозефу, щоб він повторно не перекладав втрачені 116 сторінок, бо “Сатана вклав [злочестивим людям] у серце змінити слова”, аби дискредитувати роботу Джозефа (див. Учення і Завіти 10:10–13). На втрачених сторінках і малих пластинах описувався один і той же період часу (600–130 роки до Р.Х.)

ОБГОВОРЕННЯ

Як Господня мудрість компенсувала ваші слабкості чи помилки? Коли ви бачили, як Його мудрість благословляє ваше життя?

2021—Господь готує шлях

Так само як Бог компенсував втрату тих сторінок, Він підготував усе необхідне в наш час, аби не дозволити Сатані послабляти нашу віру. Наша роль полягає в тому, щоб бути “вірним[и] і продовж[увати]”, аби “ворота пекла не перемо[гли нас]” (Учення і Завіти 10:3, 69).

Учення і Завіти
12–13
8–14 ЛЮТОГО

Що ми можемо робити, щоб іти за пророком?

Джозеф і Поллі Найт із самого початку вірили у пророче покликання Джозефа Сміта. Вони підтримували Джозефа, коли він перекладав золоті пластини, і вони були серед перших охрищених.

Часто бувало так, що їхнє майно знищували, і вони втрачали багатьох друзів, але Найти вірили в євангелію і присвятили своє життя тому, щоб іти за пророком і встановлювати Церкву.

Одкровення для Джозефа Найта

У 1829 році Джозеф Сміт отримав одкровення щодо того, як Джозеф Найт може допомагати в Божій роботі. Джозефу Найту було дано настанову “прагн[ути] розпочати й зміцнити справу Сіону” зі смиренням, любов’ю, вірою і стриманістю (див. Учення і Завіти 12:6–8). Як ці якості допомагають нам іти за пророком і допомагати в Божій роботі?

Бути відданими все життя

Найти ніколи не втрачали своєї віри в євангелію і постійно були поруч із Джозефом Смітом. Їхнє життя було свідченням відданості тій істині, яку вони знали. Про Джозефа Найта пророк Джозеф Сміт сказав: “Він залишався відданим і вірним, безстороннім, вірцевим, чеснотним і добрим; він ніколи не відхилився вправо чи вліво. Так, він є праведним чоловіком” (*History of the Church*, 5:124).

ОБГОВОРЕННЯ

Як ви і ваша сім’я, подібно до Найтів, можете йти за сучасним пророком, навіть коли настають важкі часи?

Хто такий Девід Уїтмер?

Господь обрав Трьох свідків, які побачать золоті пластини, що містять Книгу Мормона, аби вони могли “свідчити про істинність книги і того, що в ній” (2 Нефій 27:12). Одним з цих свідків був Девід Уїтмер.

ОБГОВОРЕННЯ

Можливо, нам не доведеться побачити золоті пластини, але все одно ми можемо бути свідками. Як ви можете бути свідком і свідчити про євангельські істини?

Рука допомоги

Девід почув про золоті пластини, коли він відвідав Олівера Каудері, який був писарем, коли Джозеф Сміт здійснював переклад. Пізніше Олівер написав Девіду і запитав, чи можуть вони з Джозефом пожити у нього, поки не закінчать переклад.

Девід подолав 483 км до Пенсільванії, щоб привезти Джозефа й Олівера у дім своїх батьків у штаті Нью-Йорк. Зацікавленість Девіда зростала, коли він спостерігав, як Джозеф перекладав Книгу Мормона.

1829

Назавжди залишився свідком

Девіду, разом з Олівером Каудері й Мартіном Гаррісом, ангел показав пластини. Вони почули голос Бога, Який наказував їм свідчити про побачене.

На жаль, через кілька років Девід залишив Церкву й ніколи не повернувся, але він ніколи не заперечував свого свідчення. Наприкінці життя Девід писав: “Як один з трьох свідків я ніколи, жодного разу не заперечував цього свідчення чи будь-якої його частини з тих пір, як його було опубліковано з [Книгою Мормона]. Ті, хто знають мене найкраще, добре знають, що я ніколи не відступав від цього свідчення. І щоб жодна людина не помилялася і не сумнівалася стосовно моїх нинішніх поглядів на це, я знову підтверджую істинність усіх моїх слів, які тоді були сказані та опубліковані” (An Address to All Believers in Christ [1887], 8–9).

Учення і Завіти 18–19

22–28 ЛЮТОГО

Мартін Гарріс володів однією з найкращих ферм у Пальмірі, штат Нью-Йорк. Коли настав час опублікувати Книгу Мормона, Мартін обдумував можливість закласти свою ферму, аби заплатити друкарю. Але це було дуже ризиковано.

Благородний вчинок

Мартін заклав свою ферму, завдяки чому було надруковано перші 5 000 примірників Книги Мормона. Президент Даллін Х. Оукс, перший радник у Першому Президентстві, сказав: “Одним з найбільших внесків Мартіна Гарріса у справу Церкви, за який його слід вшановувати в усі часи,—це фінансування видання Книги Мормона” (“The Witness: Martin Harris”, *Ensign*, May 1999, 36).

Наскільки євангелія Ісуса Христа є цінною для вас?

Момент прийняття рішення

Якщо Мартін допоможе оплатити публікацію Книги Мормона, а вона не буде добре продаватися, він втратить ферму. Мартіну потрібно було зробити важкий вибір.

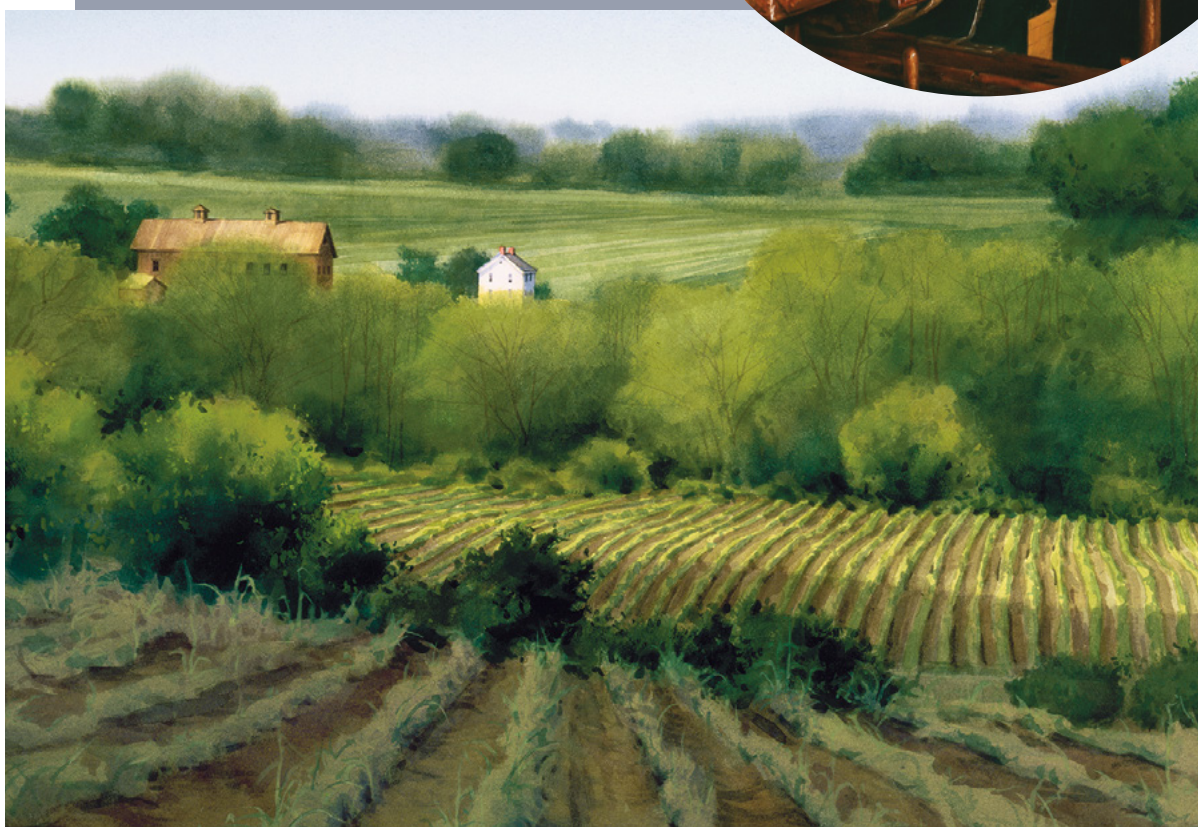
Що допомагає вам приймати важливі рішення? Чи впливає на ваші рішення знання про те, наскільки цінною є для вас євангелія Ісуса Христа?

Добровільна жертва

Джозеф Сміт отримав одкровення, в якому було сказано, щоб Мартін не прагнув своєї власності, а добровільно вділив з неї на друкування Книги Мормона (див. Учення і Завіти 19:26).

Це буде жертвою, але Господь нагадав Мартіну, що ніхто не пожертвував заради Божих дітей більше, ніж Він Сам (див. Учення і Завіти 19:18).

Чому жертва є складовою євангелії Ісуса Христа?

Служити тим, хто має фінансові труднощі

Як ми можемо допомагати, коли настають періоди фінансових труднощів?

Оджин Сук, сестра з приходу Чум-Дан у Південній Кореї, після багатьох років страждань пережила болісне розлучення. Під час процесу розлучення сестри-служительки підтримували її і були поруч з нею. Президент Товариства допомоги і єпископ почали допомагати сестрі О визначитися, у якому напрямку їй слід рухатися, щоб стати самозабезпеченою. Аби ця сестра була спроможна подбати про найнеобхідніше—продукти, одяг, дах над головою тощо,— вони запропонували їй переїхати у менше помешкання, яке буде легше оплачувати.

Під час відвідування занять із самозабезпечення, де сестра О навчалася того, як започаткувати і розвивати власний бізнес, вона вирішила відкрити салон краси, де могла б застосовувати свої таланти. Провідники і сестри-служительки заохочували її і підтримували на початковому етапі відкриття салону.

Спочатку зміни здавалися непосильним завданням. Втім сестра О довіряла Господу,

старанно працювала і згодом відкрила власний салон, вклавши в нього ті невеликі кошти, які мала.

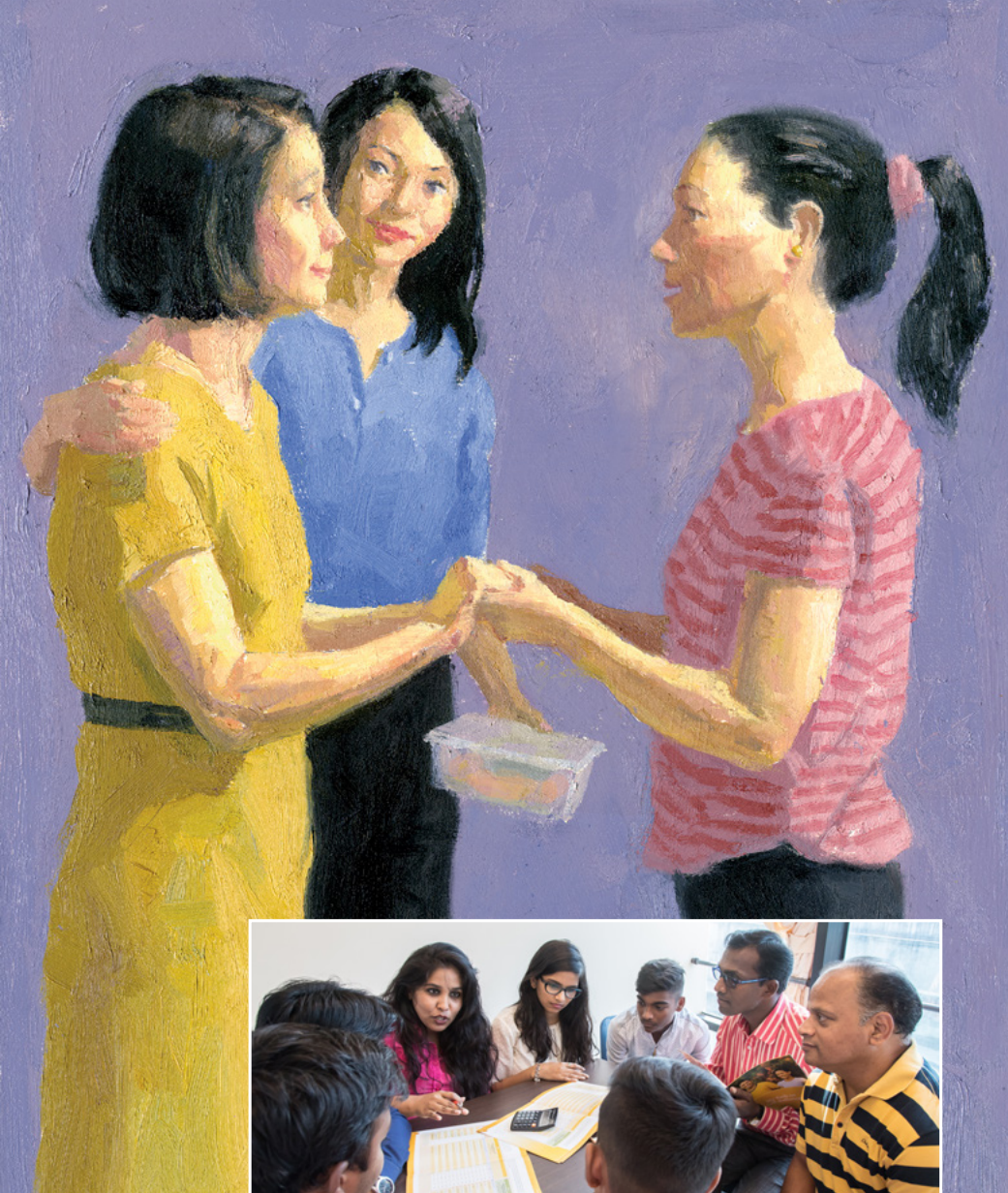
На початковому етапі доходу не вистачало на забезпечення її сім'ї. Але важливішим було те, що, ставши власницею салону краси, жінка відчула впевненість і переконалася в тому, що вона зможе стати незалежною і самозабезпеченою.

Сестри приносили їжу, дзвонили, щоб утішити, і давали їй поради стосовно її нової справи, з любов'ю служачи різними способами. Один брат друкував і поширював тисячі рекламних листівок, щоб рекламувати її салон. Інші члени приходу з любов'ю, по-дружньому ставилися до її дітей і надавали їм підтримку.

Хоча мирських статків у неї було дуже мало, втім вона казала, що цей період її життя став для неї найщасливішим. Джерелом її щастя була віра в Ісуса Христа і члени Церкви, які виявляли любов, подібну до Христової. Завдяки прикладу й служінню членів її приходської сім'ї вона, навіть під час випробувань, відчувала до себе велику любов Господа.

Ідеї для служіння тим, хто має фінансові труднощі:

1. Любіть і не засуджуйте. Пам'ятайте застереження царя Веніаміна про те, щоб не засуджувати людей, які мають фінансові труднощі (див. Мосія 4:17–19).
2. Бог хоче благословляти нас як матеріально, так і духовно. Якщо ми виявляємо віру і чинимо згідно з Його волею, це змінить наше життя і життя людей навколо нас.
3. У своїх намаганнях служити остерігайтеся того, щоб не робити замість людей те, що вони можуть зробити самі, або не позбавляйте їх можливостей ставати більш самодостатніми.
4. Грошова підтримка не вирішує кожну фінансову проблему. Часто любов або інші види служіння є більш ефективним рішенням. Наприклад, запропонувавши побути з дітьми або попрацювати в саду, ви зможете допомогти зекономити витрати на няню або садівника. Запросивши людину на обід, ви можете скоротити витрати на продукти. Крім того, особисті стосунки можуть не лише підтримувати, але і зіцілювати.
5. Якщо у вас є бажання служити, обміркуйте свою фінансову ситуацію. Господь благословить нас, якщо ми

Заняття із самозабезпечення в Мумбаї, Індія.

жертвуємо, щоб благословити інших, але нам радять не робити більше, ніж ми спроможні зробити (див. Мосія 4:26–27).

Участь у заняттях за програмою самозабезпечення, де ви дізнаєтеся більше про те, як розпоряджатися особистими фінансами, може покращити вашу здатність допомагати іншим.

6. Якими б хорошими не були ваші наміри, будьте чутливими і не переходьте меж, намагаючись нав'язати свою допомогу іншим.

Дозвольте людям сказати: “Ні, дякую”, якщо, на їхню думку, це буде кращим.

7. Служіть, не розраховуючи на вдячність. Потрапляючи у фінансові труднощі, люди відразу ж почуваються приниженими й присоромленими, через що їм важко виявляти вдячність. Пропонуйте свою любов і служіння, але не будьте нав'язливими. Іноді краще надати анонімну допомогу, не ранивши почуттів інших людей. ■

РЕСУРСИ

- Курси занять із самозабезпечення, що проводяться у Церкві, є потужним ресурсом. Їхня мета— допомогти людям стати більш самозабезпеченими. Запропонувавши людині, яка опинилася в скрутній ситуації, відвідувати разом з вами один із цих курсів занять, ви допоможете їй подолати страхи й невпевненість. Знайдіть інформацію про ці курси на церковному сайті із самозабезпечення srs.ChurchofJesusChrist.org.
- Прочитайте статтю єпископа Джеральда Коссе “Духовна основа фінансового самозабезпечення Церкви” у серпневому номері *Ліягони* за 2018 рік.
- Прочитайте статтю “Як Дух може (і буде) допомагати вам у служінні” у вересневому номері *Ліягони* за 2019 рік.
- Церквою видано анкету-опитувальник і посібник (англійською мовою), за допомогою яких ви зможете оцінити свою здатність долати кризу і допомагати іншим людям під час кризи. Зайдіть на сайт ChurchofJesusChrist.org і знайдіть ці матеріали: “Facing Challenges: A Self-Help Guide” та “How Can I Minister to Others During a Crisis?”

*Навіть якщо
людина ско-
їла злочин,
цим не при-
менишується
цінність її
душі.*

СЛУЖИТИ

ТИМ, ХТО У В'ЯЗНИЦІ

Марісса Віддісон

Співробітник редакції церковних журналів

Наразі понад 10 мільйонів людей по всьому світу перебуває в ув'язненні¹. Ісус Христос, Який любить кожну людину і розуміє всі труднощі, просить нас служити всім дітям Небесного Батька—у тому числі й тим, хто у в'язниці. “Тоді відповідать Йому праведні й скажуть: “Господи, коли то Тебе ми ... бачили ... у в'язниці—і до Тебе прийшли?”

Цар відповість і промовить до них: “Поправді кажу вам: що тільки вчинили ви одному з найменших братів Моїх цих,—те Мені ви вчинили” (Матвій 25:37--40).

Як ми можемо робити те, про що просить Спаситель, і безпечно служити тим, хто у в'язниці? У цій статті містяться основні принципи, з яких можна почати. З молитвою обговоріть з місцевими провідниками Церкви, що буде доречно і мудро робити у вашій місцевості.

Усі є дітьми Бога

Хоча системи правосуддя відрізняються, труднощі перебування в ув'язненні є спільними в будь-якій країні та культурі. Даг Річенс скеровує роботу з підтримки членів Церкви, які знаходяться у в'язницях. Він

також співпрацює з іншими конфесіями та громадськими групами, аби допомагати людям, які потрапили до в'язниці, незалежно від їхнього походження або релігійних поглядів.

“Поширеним стереотипним ставленням до ув'язнених є таке—вони всі неблагонадійні, жорстокі й небезпечні,—каже брат Річенс.— Втім я зрозумів, що переважна більшість з них не є такими. Більшість в'язнів розкаюються в тому, що вчинили. Вони намагаються залишити в минулому всі свої погані вчинки і жити добродішним життям”.

У деяких країнах приблизно половина всіх мешканців має близьких родичів, які перебували в ув'язненні². Ці ув'язнені брати, сестри, батьки й діти—на додачу до будь-яких з цих ролей, що описують їхні земні родинні стосунки,—є дітьми Бога.

Земний і вічний суд

Хоча в житті нам доводиться робити судження, Небесний Батько та Ісус Христос—єдині, Хто може досконало судити будь-кого з огляду на ситуацію, вчинки і бажання людини (див. 1 Самуїлова 16:7). Цей досконалий суд безсумнівно візьме до уваги обставини, у яких людина народилася і через які ув'язнення може стати більш імовірним, наприклад: сімейна драма, бідність з покоління в покоління, середовище, в якому є загальноприйнятим вживання наркотиків тощо. Багато інших факторів можуть впливати на здатність людини приймати правильні рішення, зокрема щодо свого здоров'я і благополуччя³. Хоча для суспільства важливо, щоб виконувалися закони, без яких громади не можуть почуватися в безпеці, ми можемо це робити зі співчуттям і з огляду на вічну перспективу,

*Бог дає
могутні обі-
цяння всім,
хто приймає
рішення
іти за Ним,
незалеж-
но від того,
дізнаємся
ми про Нього
на Недільній
школі чи у
в'язниці.*

усвідомлюючи, що є багато того, чого ми не розуміємо.

“Подумайте, що ви відчували б, якби до кінця вашого життя про вас судили на основі найгіршого вчинку, який ви зробили,—каже Таня Шаффер, член Церкви, яка працювала юристом до того, як заснувала групу захисту ув'язнених.— Лише Бог простить тим, кого простить, але Він наказує нам прощати кожного” (див. Матвій 18:21–22).

Принцип досконалості Божого суду також може стати джерелом втішення для жертв злочину. Іноді кривдники ніколи не зазнають покарання на землі. Жертви можуть страждати ще довго після того, як закінчиться термін ув'язнення кривдника. Багато людей, які відчували на собі тягар ув'язнення, були і жертвою, і кривдником у різні часи. Це нагадує нам про те, що життя є складним переплетінням стосунків і рішень, які впливають на інших людей. Нас може втішати віра в те, що Небесний Батько та Ісус Христос розуміють усе. Їхній суд буде досконалим. Зцілення, яке Вони пропонують як невинним, так і тим, хто кається, буде повним (див. Об'явлення 21:4).

Сповнений любові приклад провідників

Старійшина Герріт У. Гонг, з Кворуму Дванадцятих Апостолів, розповідає про збори, на яких усі навколо нього були одягнуті в біле. Там співали й молилися, і сильно відчувалася Божа любов⁴. Всупереч тому, про що багато з нас могли подумати, то не були храмові збори. Ті збори відбулися під час відвідування ним в'язниці, де білі комбінезони є звичною уніформою.

“Провідники Церкви турбуються про всіх, хто відчув на собі вплив злочину та ув'язнення,—свідчить брат Річенс, розповідаючи про те, як один з провідників дарує свій власний примірник церковного журналу людині, яку він відвідує кожного

місяця.— Провідники часто відвідують ув'язнених, підтримують їхні сім'ї і з добротою дбають про жертв злочинів”.

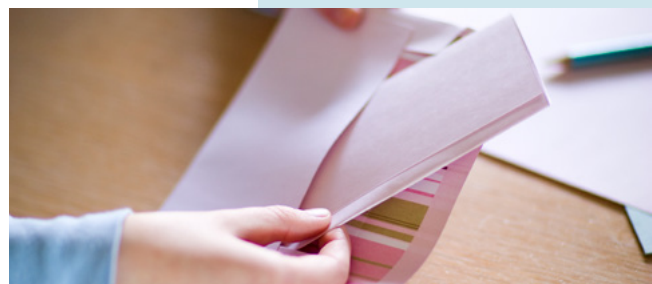
Організація служіння у місцях позбавлення волі є відповідальністю президентів колів, які співпрацюють з провідниками приходів, щоб задовольняти потреби людей у їхній місцевості. Що роблять провідники колу, аби служити ув'язненим членам Церкви і ділитися з

ними надихаючими посланнями? У деяких місцях можуть покликати членів Церкви, щоб відвідувати і навчати ув'язнених. Брат Річенс каже, що часто члени Церкви, яких покликають надавати підтримку, спочатку хвилюються, але потім усвідомлюють значущість свого покликання і вже не хочуть, щоб їх коли-небудь звільняли від нього.

“Це і є чиста побожність”,—каже він (див. Якова 1:27).

І хоча нам не слід вважати, що ми зобов'язані відвідувати незнайомих нам людей, які перебувають у в'язниці, є й інші способи безпечно їм послужити. Ось кілька з них:

- Згадуйте під час своїх молитов ув'язнених, особливо тих, яких ви знаєте по імені. Молитва—це велика сила!
- Зверніться до місцевих в'язниць або СІЗО (слідчих ізоляторів), щоб дізнатися, чи є там потреба в тому, щоб їм пожертвували якісь речі. Читання, рукоділля, наприклад, в'язання, художня творчість і сімейно-історичні дослідження дозволяються у багатьох таких установах.
- Якщо ви знайомі з кимось, кого було ув'язнено, то можете писати цій людині надихаючі листи. Під час спілкування приймайте мудрі рішення, які не загрожуватимуть вашій безпеці. Дослухайтеся до спонукань Духа і дотримуйтеся розумних меж.
- Ставтеся до членів сім'ї тих, кого було ув'язнено,—особливо до дітей—з любов'ю, повагою і добротою. Пам'ятайте, що зазвичай члени сім'ї також є невинними

жертвами. Святий Дух може допомагати нам зрозуміти, як найкраще служити всім членам сім'ї.

Святий Дух не знає меж

Ув'язнення може бути неймовірно складним періодом у житті людини. Але Святий Дух не можна обмежити стінами, ґратами або кайданами. Молитва, вивчення Писань і смирення однаково швидко можуть запрошувати Його заспокійливу присутність як у тюремній камері, так і поза нею. Завдяки цьому в'язниця може стати місцем чудес.

Портія Лаудер, член Церкви, яка вела блог під час ув'язнення, описувала цей період як важку подорож, сповнену віри і самопізнання. “Я долала досить важкі випробування у житті, але відчуваю, що зцілилася завдяки невимовній любові—писала вона із в'язниці.— Якими б зараз не були ваші труднощі, де б ви не знаходилися на своєму шляху, будь ласка, не здавайтеся!”

Гарфф Кеннон, який служив президентом філії у в'язниці, розповідав, як Дух спонукав його з добротою поговорити із засмученим в'язнем, життя якого було дуже важким. “Слова, які ви мені щойно сказали, були найкращими з усіх почутих мною за все жит-

тя,—промовив той чоловік.— Я не пригадую, щоб хтось звертався до мене з добротою і турботою. Дякую”. Їхня зустріч закінчилася молитвою, яку цей чоловік почув вперше за багато років.

“Так, Святий Дух безсумнівно перебуває у виправних установах,—свідчить брат Кеннон.— Там знаходяться Божі діти, і Він хоче, щоб вони повернулися”.

Бог дає могутні обіцяння *всім*, хто приймає рішення йти за Ним, незалежно від того, дізнаємося ми про Нього на Недільній школі чи у в'язниці. Як сказано в Єзекіїль 36:26: “І дам вам нове серце, і нового духа дам у ваше нутро”.

Повернення до суспільства є надзвичайно складним

Навіть якщо людина скоїла злочин, цим не применшується цінність її душі (див. Учення і Завіти

18:10). Коли хтось бажає змінитися на краще, чи даємо ми їм можливість зростати й відчути прощення?

“Божі благодать і співчуття є величезними,—каже брат Річенс.— Іноді ув'язнені люди відчувають, що Господь простив їх, задовго до того як їх простить уряд, суспільство або навіть деякі члени Церкви”.

Повернення в суспільство після ув'язнення відбувається важко. Тим, хто відбув ув'язнення, часто важко знайти роботу або житло. Ми можемо допомогти їм почуватися безпечно в хороших місцях і займатися хорошими хоббі. Можливо, найважливіше з того, що ми можемо робити, це бути другом—позитивно впливати і зміцнювати. Коли Джозеф Сміт казав про реформу в'язниць, балотуючись у президенти Сполучених Штатів, він навчав, що “суворістю та ізоляцією ніколи не вдасться змінити погані схильності людей так, як це можна зробити переконанням і дружбою”⁵.

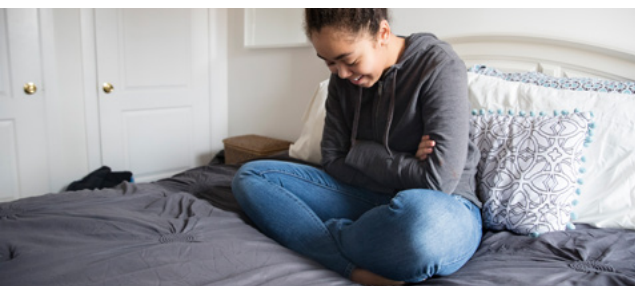
Співчуття приносить зміни

Юда заохочував святих: “Будьте милостиві” (Юди 1:22). Його слова є відлунням прохання Спасителя пам'ятати про тих, хто у в'язниці. Як ми можемо відгукнутися на ці заклики? Докладімо ж зусиль, щоб підтримувати тих, хто перебуває у в'язненні—та їхні сім'ї,—виявляючи Божу доброту. Наше співчуття може спонукати людей змінюватися на краще. ■

Додаткові матеріали, що стосуються цієї теми, можна знайти на сайті: prison.ChurchofJesusChrist.org.

ПОСИЛАННЯ

1. Див. “World Prison Population List: Eleventh Edition”, National Institute of Corrections, [nic.gov](https://www.nic.gov).
2. Див. “Half of Americans Have Family Members Who Have Been Incarcerated”, Dec. 11, 2018, Equal Justice Initiative, [eji.org/news](https://www.eji.org/news).
3. Див. “Traumatic Brain Injury in Criminal Justice”, University of Denver, [du.edu/tbi](https://www.du.edu/tbi).
4. Різдвяний духовний вечір у відділі священства і сім'ї, грудень 2019 р.
5. “Joseph Smith as a Statesman”, *Improvement Era*, May 1920, 649.

Послання надії

тим, хто перебуває в ув'язненні

Божє світло може освітити ваше майбутнє.

Дуглас Г. Річенс

Церковний керівник з організації служіння у в'язницях

Багато років тому я відвідував одну в'язницю, де познайомився з чоловіком на ім'я Ерік. Він провів за ґратами 17 років. Весь цей час Ерік рідко пропускав церковні збори. Він часто молився з іншими й допомагав багатьом людям дізнатися про Писання. Коли я познайомився з Еріком, він був важко хворий. Я зміг провідати його у в'язничній лікарняній палаті.

Під час розмови Ерік сказав мені, наскільки вдячний за багатьох членів Церкви, які впродовж років підтримували його. Він поділився свідченням і розповів про свою віру в Ісуса Христа. Потім пошепки він сказав, що все ж було багато днів, коли він почувався забутим і самотнім. Ми ще трохи поговорили, разом помолилися і попрощалися, як друзі. Через кілька годин я дізнався, що Ерік помер.

Життєвий шлях Еріка був нелегким. Але в кінці він пізнав і полюбив Небесного Батька, Ісуса Христа і себе. І *саме це* має значення. Я не думаю, що у вічності матиме значення, де і як ми пізнали Ісуса. Справжнє значення матиме те, що кожен з нас зробив зі своїм життям після того, як ми Його знайшли.

Обставини й рішення, які призвели до вашого ув'язнення, не повинні визначати ваше життя. Ви, можливо, припустилися помилок, як великих, так і малих. Ви могли вчинити один злочин або багато злочинів. Усе це було в минулому, але ваше минуле не повинно

визначати ваше майбутнє. У вас є сила приймати такі рішення, які приведуть до щастя навіть у важкі часи.

Ваша справжня сутність

Сестра Джой Д. Джоунс, генеральний президент Початкового товариства, кілька разів відвідувала в'язниці. Якось вона розповіла мені таку історію:

“Згадую, як уперше відвідувала в'язницю поблизу того місця, де я жила. Під час розмови з групою в'язнів мені здавалося, що я перебуваю у святому місці, бо я знала, що вони щиро хочуть змінитися і прийти до Христа. Ми говорили про нашу Божественну сутність, яку маємо як діти Бога.

В певний момент я розповіла їм, як моя дворічна онука підійшла до мене одного дня з усмішкою на обличчі. Вона з радістю проголосила: “Бабусю, я—Боже дитя!” Тоді одна особа тихо сказала: “Цікаво, яким було б моє життя сьогодні, якби хтось сказав мені в юному віці, що я—Боже дитя”.

Хороша новина в тому, що всі ми—Божі діти,—продовжувала сестра Джоунс,—незалежно від того, дізнаємося ми про це в дитинстві чи пізніше у житті. Це *ніколи* не пізно. Ви *не* забуті. Бог знає вас. Він любить вас. Його Син, Ісус Христос—наш Спаситель. Він спокутував гріхи кожного з нас. Завдяки цьому Ісус досконало розуміє наше життя, і ми можемо отримати

повне прощення своїх гріхів. Він сказав: “Так, вони можуть забути, але Я не забуду тебе. ... Отож на долонях Своїх Я накреслив тебе; твої мури завжди переді Мною” (1 Нефій 21:15–16)”.

Віра в те, що ви і всі навколо вас є дітьми Бога, може стати джерелом внутрішньої сили. Приймаючи цю істину і керуючись нею у житті, ви знайдете більше спокою і станете прикладом доброти для інших.

Відновити довіру

У житті буває важко зрозуміти, кому можна довіряти, але ви завжди можете довіряти Небесному Батькові. У Писаннях сказано, що Бог досконало вас знає. Він любить вас і не може обманювати¹. Якщо вам важко довіряти іншим—у тому числі й Богові—моліться про це. Запитайте Небесного Батька: “Ти любиш мене? Чи можу я Тобі довіряти?” А потім слухайте відповідь. Вона може прийти у вигляді спокійних почуттів або тихої думки. Можливо, доведеться почекати. Але Бог *обов’язково* відповість на ваші молитви.

Крім того, щоб знати, кому ви можете довіряти, важливо стати такою людиною, якій можна довіряти. Мабуть не дуже доречно буде встановлювати контакт з тими, кого ви скривдили. Але все ж ви можете обдумувати те, що сталося в минулому, з їхньої точки зору, розвивати до них співчуття та молитися про них. Ви можете вирішити бути гідною довіри людиною в нових стосунках з іншими.

Ця дорога може бути довгою. Я вдячний за ці слова підбадьорення, з якими звернувся старійшина Джеффри Р. Холланд, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів: “Продовжуйте любити. Продовжуйте намагатися. Продовжуйте довіряти. Продовжуйте вірити. Продовжуйте зростати. Небеса підбадьорюють вас сьогодні й будуть підбадьорювати вас завтра і завжди”².

Виконання батьківських обов’язків під час ув’язнення

У вас може виникати спокуса думати, що ви не можете виконувати свої батьківські

обов'язки протягом призначеного вам терміну ув'язнення. Опирайтеся цій думці. При кожній нагоді шукайте можливості підтримувати свою сім'ю і дітей.

Останні роки провідники Церкви наголошували на тому, як важливо в сім'ї навчати одне одного євангелії. Запитайте себе: “Як я можу допомогти своїй сім'ї отримувати благословення євангелії?” Ось чотири ідеї:

- Ви можете *завжди* молитися за свою сім'ю. Молитва—це могутній вид духовної роботи, яку не можуть обмежити ні стіни, ні відстань.
- Якщо вам дозволено спілкуватися зі своїми дітьми, шукайте доречні способи виявити свою любов. Розповідайте їм про духовні уроки, які ви засвоїли.
- Докладіть зусиль, щоб відновити стосунки з гідними довіри друзями. Розвивайте стосунки з тими, хто справлятиме на вашу сім'ю хороший вплив.
- Змінюйтеся на краще. Кожне зусилля, яке ви докладаете, аби вдосконалюватися і брати на себе відповідальність за прийняті рішення, допоможе вам стати кращим батьком або матір'ю.

Рух уперед

Наш сучасний пророк, Президент Рассел М. Нельсон, сказав, що мета цього життя—підготуватися до зустрічі з Богом, наслідуючи приклад Ісуса Христа. “І ми робимо *це*, коли каємося щодня і отримуємо Його силу, яка очищує, зцілює та зміцнює.—навчав Він.—Тоді ми можемо відчувати тривалий мир і радість, навіть у буремні часи”³.

Покаяння—це важлива складова зцілення. Воно починається, коли ви щиро молитесь Богові, розповідаєте Йому про те, що зробили неправильно, і просите у Нього прощення. Ви почнете відчувати спокій, коли будете більше дізнаватися про євангелію і наслідувати приклад Ісуса Христа. Ці почуття і зміна вашої поведінки є доказом того, що ви починаєте зцілюватися.

Провідники Церкви завжди поруч, щоб допомагати вам просуватися цим шляхом, який веде до Бога. Завдяки Ісусу Христу завжди можна буде повернутися до вашого Небесного Батька. Хоча ви можете відчувати прощення Бога задовго до того, як вас пробачить сім'я, суспільство або навіть деякі члени Церкви, не впадайте

у відчай. Просто продовжуйте йти вперед. Довіряйте Божим обіцанням і покладайтеся на Його розклад.

Бог допоможе вам зцілитися

Пам'ятайте, що на будь-яке зцілення—зокрема від згубних звичок, наслідків насильства чи іншої травми—потрібен час. У Біблії міститься історія про те, як Ісус зцілив сліпого чоловіка. Його зір відновлювався поступово. Спочатку він бачив “людей, які ходять, немов би дерева”. Потім Ісус “знов ... поклав Свої руки на очі йому”, і саме тоді чоловік нарешті почав бачити чітко (Марк 8:24–25). Подібним чином Ісус зцілив жінку, яка хворіла на кровотечу. Це сталося після того, як вона цілих 12 років страждала від цієї хвороби (див. Марк 5:25–34). Ці історії нагадують нам, що на зцілення від фізичних, духовних і психічних захворювань нерідко доводиться чекати довго. Якщо вам здається, що ваше зцілення не відбувається так швидко, як би вам хотілося, спробуйте помічати невеличкі перемоги. Моліться і розмовляйте з Богом про свої почуття, зокрема дякуйте Йому за найменші зміни на краще, які ви помітили.

Незалежно від того, чи ви член Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів або лише дізнаєтеся про євангелію чи відновлюєтеся у членстві в Церкві, будь ласка, знайте, що ми про вас дбаємо. Яким би не було ваше минуле чи якою б довгою не була дорога попереду, ваше майбутнє може наповнитися Божим світлом. Євангельський шлях дає нам сили. Він приносить втішення. Він веде до більшого щастя у цьому житті й радості у вічності.

Ваш Небесний Батько та Ісус Христос досконало знають і люблять вас. Вони ніколи вас не залишать. Вони ніколи вам не зашкодять. Вони ніколи вас не забудуть. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Див., наприклад, Євреям 6:18; Енох 1:6; Етер 3:12; Учення і Завіти 62:6.
2. Джеффри Р. Холланд, “Господь узавтра чинитиме чуда поміж вами”, *Ліягона*, трав. 2016, с. 127.
3. Рассел М. Нельсон, “Вступне слово”, *Ліягона*, трав. 2020, с. 6.

Благословення і випробування пізнього шлюбу

Крісті Монсон

На вас можуть чекати унікальні перипетії та виклики, якщо ви укладаєте шлюб у зрілому віці. Втім подружні пари, які з вірою ідуть цим шляхом, можуть отримувати велику радість і розвивати в собі якості, подібні до Христових. Ось три життєві уроки від людей, які зустріли кохання в немолодому віці, а нижче ви знайдете три поради щодо того, як поєднувати сім'ї. Я сподіваюся, що ці історії допоможуть немолодим новоодруженим—або тим, хто все ще сподівається укласти шлюб,—зрозуміти, що вони не самотні у своїй подорожі. Ці прості принципи можуть надихнути на ідеї, як зміцнити будь-який шлюб незалежно від того, чи ви одружені 50 років чи 5 місяців.

Дивіться на все з огляду вічності

Мона (імена було змінено) ніколи не думала, що знайде вічного супутника життя після двох невдалих шлюбів. Потім вона переїхала в центр для літніх людей і зустріла Боба. У них зав'язалися дружні стосунки, і вона познайомила його з євангелією. У той час, коли вони заручилися, у Боба виявили рак. Він запитав Мону, чи вона все ще хоче вийти за нього заміж.

“Звичайно,—відповіла вона.— Я укладаю з тобою шлюб на вічність, а не лише на це життя”.

Пара уклала шлюб, і Боб охрестився. Вони обоє були в інвалідних візках, коли їх запечатували у храмі. Мона сказала, що того дня вона бачила Боба в цілестіальному світі. Він прожив ще 6 місяців, радіючи кожному дню, проведеному разом зі своєю коханою. Зараз Мона не може дочекатися того часу, коли вони знову будуть разом.

Вчіться спілкуватися

Коли Кассі закохалася в Альберта, вона непокоїлася, що потрапить у полон тих самих негативних моделей спілкування, які спостерігалися у її першому шлюбі. Тож вони разом відвідували заняття зі зміцнення шлюбних стосунків, де навчилися:

1. Розвивати вміння слухати.
2. Щиро розповідати про свої почуття.

*Кілька історій та порад
щодо того, як зміцнювати
шлюб у будь-якому віці.*

3. Співпрацювати, а не змагатися.
4. Приймати певні розбіжності, коли це необхідно.
5. Обговорювати, як розпоряджатимуться фінансами.

“Необхідно докладати зусилля, щоб побудувати успішний шлюб, але ми кохаємо одне одного настільки, що у нас це виходить”, — каже Кассі.

Приймайте зміни з любов'ю

Аманду дещо бентежило в її патріаршому благословенні. В ньому було сказано, що вона буде мати гарний вплив на своїх дітей та онуків, але вона вже була в тому віці, коли не могла мати дітей, і ніколи не була у шлюбі. Потім вона познайомилася з Патриком, який був пілотом. Їм подобалося разом слухати музику і грати у гольф. Згодом вони одружилися.

Перша дружина Патрика, яка народила йому три дочки, померла. Хоча дочки сумували через втрату своєї матері, та згодом любов Аманди пом'якшила їхні серця. Минали роки.

Одного дня Патрик вирушив у політ і не повернувся. Через тижні пошуків його літак знайшли в озері, що було неподалік. Аманда зрозуміла, що у дочок Патрика не залишилося нікого з живих батьків, окрім неї. Вона доклала усіх зусиль, щоб підтримувати їх і спілкуватися з ними, особливо у той час, коли вони так сильно сумували.

Зараз у неї міцні стосунки зі своїми падчерками. Вони дзвонять їй, коли їм потрібна порада, і звертаються до неї по допомогу після важкого дня. Зі смиренням і вдячністю Аманда усвідомлює: те, що сказано в її патріаршому благословенні, нарешті здійснюється.

Три підказки стосовно того, як поєднувати сім'ї

1. **Разом грайте.** Як для Террі, так і для Люсінди їхній шлюб був другим. Пасинок Террі любить грати в гольф, тому кожного тижня вони планують побачення з дітьми на полі для гри у гольф. Люсінда влаштувала особливий куточок, куди поклала книги, ігри та пазли для онуків на той випадок, коли вони до них прийдуть.
2. **Будьте терплячими.** Після одруження Кассі та Альберта діти Кассі відмовилися приїздити до них на Різдво. Подружжя вирішило, незважаючи на це, посылати подарунки, обнімати онуків і давати всім зрозуміти, що їм завжди раді. Невдовзі уся сім'я полюбила Альберта і почала збиратися на свята.
3. **Робіть усе можливе, щоб підтримувати зв'язок.** Користуючись комп'ютером для спілкування онлайн, Аманда читає оповідання своїм новим онукам і навіть готує для них нескладні уроки з природознавства. Ще одна матуся раз на місяць організовує онлайн чат, в якому спілкуються члени сім'ї, які живуть у різних куточках країни.

Любити тих, хто з'являється у нашому житті, — наприклад, нових супутників життя і дітей — буває нелегко, але завдяки шлюбу і новим сім'ям може зникнути самотність і прийде радість. Якщо ми хочемо, щоб Небесний Батько благословив нас милосердям, ми можемо у будь-якому віці ставати більш гідними зустріти нашого Спасителя. ■

Автор живе в штаті Юта, США.

3

МЕТОДИ, ЩО ДОПОМОЖУТЬ **ПРИСТОСУВАТИСЯ** ДО ЗМІН У ЖИТТІ

Зміни в житті можуть викликати чималі стрес і тривожність, але я зрозуміла, що ці 3 методи можуть стати у пригоді.

Джоді Мур

Це один з найдивовижніших інструментів, які будь-коли було створено. Він є швидшим і ефективнішим за будь-який комп'ютер, і він змінюється відповідно до того, що дізнається про світ. Це те, що доступне кожному, незалежно від статків або статусу, і ви не можете його купити в магазині чи онлайн. Він є більш складним, ніж ми усвідомлюємо, і у мене є для вас хороша новина:

У вас він також є. Небесний Батько наділив вас ним. Це ваш мозок.

Людський мозок є дивовижним. Наприклад, розгляньмо хоча б чищення зубів. У мене є малі діти, яких я все ще намагаюся привчити регулярно чистити зуби, але для мене самої це вже не проблема. Я роблю це без нагадувань з чийогось боку, бо мій мозок запрограмував цю дію як одну з повсякденних справ життя. Коли я чищу зуби, мені не потрібно звертатися до Google, щоб дізнатися, на який бік щітки нанести зубну пасту. Мій мозок автоматично скеровує мене до вкритого щетиною краю. Я можу чистити зуби і одночасно слухати подкаст, розмовляти з дітьми або читати книгу, оскільки мій розум автоматично знає, що робити.

Ця здатність діяти на автопілоті добре служить нам майже постійно, але що відбувається, коли у нас трапляються зміни, які є невід'ємною частиною цього життя? Іноді у нас відбуваються зміни, яких ми не

планували, наприклад: розлучення або несподівана смерть близької людини. Втім навіть коли в житті все добре, у нас все одно трапляються зміни, такі як переїзд до іншого міста, зміна роботи, закінчення коледжу, одруження, народження дітей та інше.

Правда в тому, що мозок не любить змін. Нам доводиться витрачати багато енергії на пристосування до змін, оскільки ми вже не можемо діяти автоматично, як до того звикли. Поєднайте це з переживаннями, якими зазвичай супроводжуються зміни, і часом це здається нестерпним.

На щастя, у нас є знання про мозок, якими ми можемо скористатися, щоб мінімізувати почуття тривожності й приголомшення. З роками я відкрила для себе три методи, якими хочу поділитися з вами. Вони допомагають людям долати відчуття тривожності й пристосовуватися до змін.

МЕТОД 1: Звужуйте своє бачення.

Зміни означають щось невідоме. Іноді мозок стає приголомшеним, якщо є занадто багато невідомих змінних. Мозок боїться невідомого, бо вважає, що попереду може чекати небезпека.

Дякуємо тобі, мозку, що зберігаєш нам життя.

Найкращий зі знайдених мною способів пристосуватися до змін полягає в тому, щоб звужити своє

бачення, зосередившись на тому, що ви дійсно знаєте. Чим більш хвилюючою і екстремальною є зміна, тим вузьчим має бути бачення. Якщо ви несподівано втратили роботу, ваш мозок, імовірно, намагатиметься збагнути, як розв'язати всі проблеми. Як ви сплатите рахунки? Як ви знайдете нову роботу? Коли ви знайдете нову роботу? Наскільки болісним буде цей процес? Що подумають люди?

На більшість із цих питань ми не можемо відповісти відразу ж, але цього, насправді, й не потрібно. Який наступний крок? Чи зможете ви забезпечити себе до кінця тижня? Насправді це все, що вам потрібно знати прямо зараз.

Іноді, коли нас охоплює глибокий душевний біль, нам лишень потрібно зосередитися на одному дні. Що ви приготуєте на сніданок? Почнімо з цього.

Звужуйте своє бачення, щоб заспокоїтися, а потім ви почнете знаходити відповіді. Господь скерує вас, якщо ви Його шукаєте і довіряєте Йому. “Будь смиренним; і Господь Бог твій вестиме тебе за руку і дасть тобі відповідь на твої молитви” (Учення і Завіти 112:10).

МЕТОД 2: Зосередьтеся на майбутньому, а не на минулому.

Мозок любить звертатися до минулого, бо там є спогади. Однак ваше майбутнє буде відрізнятися від минулого, і це добре. Постійно думати про те, що пішло не

так, або навіть поринати у спогади про “добрі старі часи” за рахунок сьогодення легко, але некорисно.

Коли у мене народилася перша дитина, то я надзвичайно раділа, що в моєму домі з’явилося це маленьке створіння і не могла повірити, як сильно її люблю. Але я також почувалася приголомшеною, бо дитина вимагала невпинної турботи і я не могла більше жити тим безтурботним життям, яке мала раніше. Я постійно думала, наскільки простішим було тоді життя. Я думала про те, як могла приймати душ і робити зачіску зранку. Я думала про те, що мені більше подобалося моє тіло. Я думала, що мала можливість більше відпочивати і тому була веселішою. Я почувалася жакливо, коли подібним чином зосереджувалася на своєму минулому.

З часом я зрозуміла, що не зможу знайти відповідей у минулому. Мені слід зосередитися на майбутньому. Необхідно було почати уявляти, як я роблю те, що мені подобається, але вже з дитиною. Я мала націлитися на те, якою хочу стати, а не на те, якою була. Це не завжди легко, але досяжно, якщо ви хочете, щоб перед вами відкрилися можливості.

Господь сказав нам:

“Істинно, істинно Я кажу вам, ви—малі діти, і ви ще не зрозуміли, які великі благословення Батько має у Своїх руках і приготував для вас;

І ви не можете знести все тепер; проте, будьте в

доброму гуморі, бо Я вестиму вас. Царство ваше, і благословення його ваші, і багатства вічності ваші” (Учення і Завіти 78:17–18).

МЕТОД 3: Виявляйте співчуття до себе.

Найкращі з нас можуть бентежитися через зміни. Вас можуть переповнювати емоції. Серед найгіршого, що ви можете собі подумки казати, таке: “Чому я так хвилююся? Мені треба краще справлятися з емоціями” або “Шкода, що мені не вистачає стійкості”.

Бажання не піддаватися емоціям не робить зміну легкою. Воно лише додає відчуття сорому або вини до тих випробувань, які вже доводиться долати. Співчуття до себе є вкрай важливим.

Співчуття спонукає до думки: “Звичайно, це ж випробування! Не дивно, що тобі важко” і “Я все одно тебе люблю”. Будь ласка, скажіть собі ці слова. Не посилюйте свій біль думкою про те, що у вас не повинно бути болю.

Небесний Батько послав нас сюди, на землю, щоб допомогти нам стати більш схожими на Нього. І, як я уявляю, це означає, що наше зростання має бути надзвичайним. Якщо я хочу збільшити свої м’язи, то мені необхідно піднімати велику вагу. Чинячи опір тій вазі, мої м’язи руйнуються саме настільки, щоб під час відновлення вони ставали ще міцнішими.

Так само і з нашим духом. Нам необхідно чинити певний опір, аби ми могли стати сильнішими, ніж були раніше.

Господь пояснив це таким чином: “Мій народ має бути випробуваним у всьому, щоб йому приготуватися до отримання слави, яку Я маю для нього, саме слави Сіону; і той, хто не витримає покарання, не гідний Мого царства” (Учення і Завіти 136:31).

Зміна—це один зі способів, у який життя формує нас, аби ми могли стати більш подібними до Небесного Батька. Будьте добрими до себе у часи змін. Це земне життя іноді буває складним. ■

З надією рухатися вперед у часи несподіваних труднощів

Наталі Сміт

Коли ми відчуваємо страх і невпевненість, рухаючись вперед у житті, наша надія та віра в Христа можуть освітити шлях.

Ніхто з нас не очікував, як вплине на весь світ пандемія COVID-19. Здавалося, що все у світі зупинилося на невизначений період часу, внаслідок чого наші думки про майбутнє затьмарила невпевненість.

Я повернулася додому з місії в Аризоні, США, саме тоді, коли пандемія почала поширюватися по всій земній кулі. Упродовж останніх тижнів місії я уявляла, в якому напрямку мені хотілось би рухатися у житті після повернення додому. Я склала конкретні плани, поставила цілі й була готова втілювати їх у життя! Я планувала навчатися на медсестру, займатися новими хоббі і знайти нових друзів та скористатися багатьма можливостями, які відкриваються у молодому віці. Я відчувала спокій і впевненість, що Бог скеровує мене і підготував для мене багато чудових благословень після місії.

Усе це змінилося невдовзі після повернення додому.

Один за одним плани відпадали через COVID-19. Я почала ставити під сумнів свої рішення й поставлені цілі. Замість того, щоб переїхати в інший штат і почати навчання, як я спочатку планувала, я вирішила шукати роботу, чекаючи, поки почнуться заняття онлайн. Через деякий час я відчула, що втратила мету і змарнувала так багато часу. Під час місії я звикла, що у мене завжди напружений графік, тому раптом відчула самотність, нудьгу й непотрібність.

Я нічого не чекала від майбутнього. Я не хотіла пристосовуватися до цих змін у житті. Я хотіла повернутися в минуле до колишніх друзів і місць, де була щаслива. Усі мої мрії та життєві плани, складені лише кілька тижнів тому, зникли, і здавалося, що темрява, страх і безнадія паралізували мене. Я зовсім не впізнавала себе. У мене щойно закінчився найдивовижніший 18-місячний період служіння Господу, але зараз я була пригнічена, як ще ніколи до того у житті.

Я не розуміла, чому все йде шкереберть і куди поділися обіцяні Господні благословення. Здавалося, що впевненість, яку я відчувала в останні тижні місії, зовсім розвіялася.

Потім настала генеральна конференція, і я зрозуміла, що залишила поза увагою один важливий аспект свого життя—надію.

Старійшина Джеффрі Р. Холланд, з Кворуму Двадцятих Апостолів, виступив на тему “Досконала яскравість надії” (квітнева генеральна конференція

2020 року). Цей виступ особливо запам'ятався мені. Я зрозуміла, що завдяки вірі в Христа я *можу і повинна* надіятися на кращі часи. Я зрозуміла: завдяки тому, що Христос живий і постійно опікується моїм життям, моє майбутнє буде настільки ж сповнене чудесами і благословеннями, як і минуле.

Оскільки Спаситель відчув і пережив усе, що тільки може спіткати мене, я можу вірити—попри всі причини не вірити,—що все покращиться, навіть якщо мої плани іноді йдуть перевертом.

Я зрозуміла, що повинна триматися за надію і рухатися вперед навіть коли відчуваю непевність, якщо хочу мати радісне, успішне і повноцінне життя. Легко здатися і бути нещасною. Важко зносити труднощі з терпінням, довірою, непохитною впевненістю, що Бог пильнує і все покращиться. Але, як радив Президент Томас С. Монсон (1927–2018): “Завжди обираймо те, що складніше й правильне, аніж те, що легше й неправильне”¹.

Вірте в те, що Бог зміцнює вас навіть тоді, коли вам здається, що ви падаєте. Вірте, що в кінці все буде добре, бо “тим, хто любить Бога, ... усе допомагає на добре” (Римлянам 8:28).

Коли нас оточують темні хмари і ми відчуваємо страх та невпевненість щодо того, як рухатись тими шляхами, на які виводить життя, наші надія й віра в Христа можуть освітлювати шлях і сповнювати силою зробити хоча б невеличкий крок уперед. Завдяки Йому ми можемо мати радість зараз навіть тоді, коли обставини складаються не так, як хочеться або мріється.

Якщо у вашому житті перехідний період або події розгортаються не зовсім так, як би ви хотіли, пам'ятайте, що у Небесного Батька є план для вас, якого ви навіть не можете уявити. Хоча іноді може здаватися, що Він мовчить, Він активно впливає на ваше життя. Він бачить кінець від початку. Якщо ви на Нього покладаетесь і невинно рухаєтесь вперед, роблячи все від вас залежне за наявних обставин, ваше життя буде набагато кращим, ніж ви коли-небудь могли собі уявити.

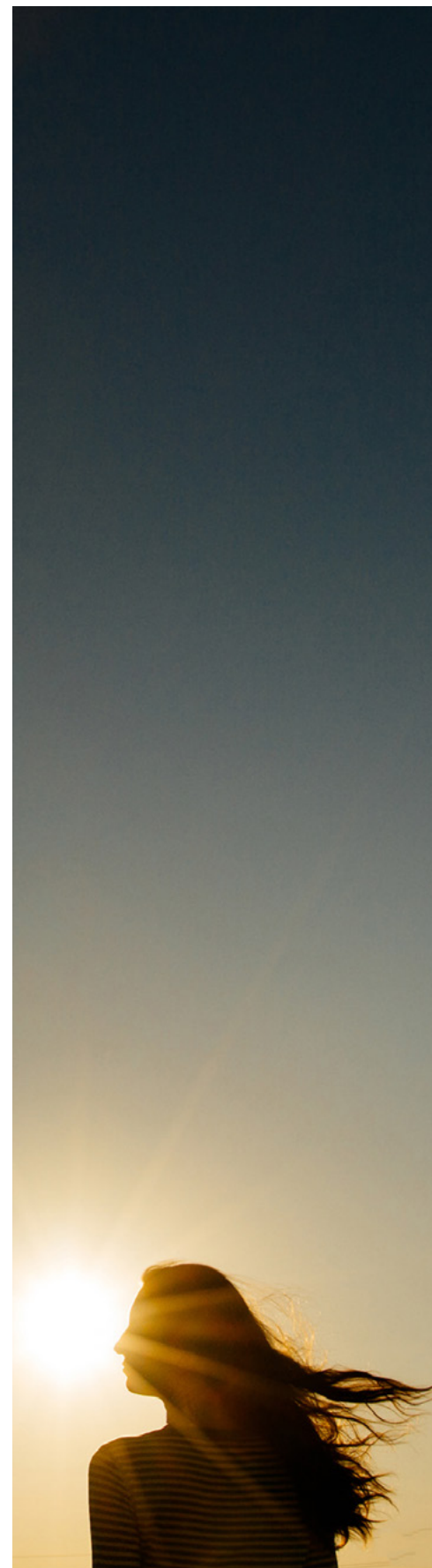
Не здавайтесь. Продовжуйте докладати зусилля, навіть коли не бачите результатів і здається, що покращень немає. Продовжуйте рух, навіть коли щось іде не за планом. Шукайте руку Господа у своєму житті й помічайте Його доброту. Прагніть скерування Духа, маючи намір діяти за Його підказками. Робіть усе можливе, усе, що ви можете зробити сьогодні. Тримайтесь. Продовжуйте йти вперед. І продовжуйте сподіватися, що під Його керівництвом усе покращиться. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Томас С. Монсон, “Вибір”, *Ліягона*, трав. 2016, с. 86.

Наталі Сміт народилася і виросла у штаті Вашингтон, США. Нещодавно вона повернулася з місії в Аризоні, США, і зараз навчається в коледжі. Вона прихильниця здорового харчування, любить навчатися, проводити час у горах, бігати, фотографувати і колекціонувати соснові шишки.

ЩЕ БІЛЬШЕ ДЛЯ ВАС!

Ви можете знайти більше статей, призначених спеціально для дорослої молоді, у цифровій версії лютневої *Ліягони* на сайті liahona.ChurchofJesusChrist.org або в Євангельській бібліотеці.

Цього місяця ви знайдете більше статей про те, як пристосовуватися до змін у житті: як спочатку стати місіонером, а потім перейти від місіонерського життя до життя після місії, як звикнути до студентського життя і як навчитися справлятися з сумом і втратою.

СТАТТІ У ЦИФРОВОМУ ФОРМАТІ

Як я пристосовувалася до змін у житті після місії

Мілکا Гахардо Флорес, Антофагаста, Чилі

Життя за завітами: скерування для колишніх місіонерів

Седі Тейлор-Дженкс, шт. Індіана, США

5 порад, які допоможуть стати успішним студентом університету

Маріса Гувер, шт. Юта, США

Порада тим, хто шукає роботу після навчання в коледжі

Гудлак Ісіома Угба, Нігерія

ЩОТИЖНЕВІ НОВИНИ ДЛЯ ДОРОСЛОЇ МОЛОДІ

Ви також можете знайти щотижня нові статті у розділі Щотижневі новини, Доросла молодь, розташовані у розділі для Дорослої молоді додатку євангельська бібліотека.

ФОТОГРАФІЯ МАРКА БРАНСОНА

Як друкувалася Книга Мормона

Після того як Джозеф Сміт отримав відмову від трьох видавців, Егберт Грандін у Пальмірі, шт. Нью-Йорк, погодився надрукувати Книгу Мормона. Друкування цієї книги вимагало значних зусиль, оскільки обсяг роботи більше ніж удвічі перевищував інші замовлення на друк у той час.

Два рукописи:

- **Оригінальний рукопис:** Написаний щонайменше трьома писарями, коли Джозеф Сміт перекладав і диктував.
- **Рукопис для друкаря:** Копія з оригінального, яку зробив Олівер Каудері та два інші писарі.

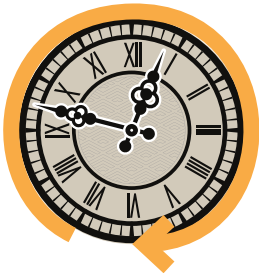
Набір тексту: Джон Гілберт, набірник Книги Мормона, додав абзаци, велику літеру, знаки пунктуації та вніс орфографічні виправлення.

Обсяг першого видання:
590 сторінок.

Набір і друк першого видання здійснювалися вручну.

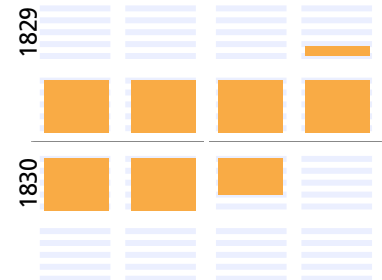
Швидкість друку: чотири аркуші з одного боку за хвилину. Знадобилося **185 000 аркушів**, аби надрукувати 5 000 примірників книги.

Працівники друкарні напружено працювали по **11 годин на добу 6 днів на тиждень.**

Час друку
накладу:
сім місяців.

Середній наклад будь-якої книги у Сполучених Штатах в 1820-х роках: приблизно **2 000 примірників.**

Перше видання Книги Мормона: **5 000 примірників.**

1981: Церква надрукувала приблизно **27 249 000 примірників** Книги Мормона.

2011: Церква надрукувала понад **150 000 000 примірників** Книги Мормона 110 мовами.

ДОРΟΣЛІЙ МОЛОДІ

Як пристосовуватися
до змін у житті

с. 42

БАТЬКАМ

**ПІДГОТОВКА ДІТЕЙ
ДО ХРИЩЕННЯ**

с. 22

ЗА МНОЮ ЙДІТЬ

**ІДЕЇ ДЛЯ ВИВЧЕННЯ
УЧЕННЯ І ЗАВІТІВ**

с. 26

ЗБЕРІГАТИ ВІРУ В
ПОХИЛОМУ ВІЦІ

ПІЗНІЙ ШЛЮБ

с. 40

ЦЕРКВА
ІСУСА ХРИСТА
СВЯТИХ
ОСТАННІХ ДНІВ